

ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЬ ВѢСТНИКЪ

Зорница ся издада всякой Четвъртка. Цвята за едва годинки е едно бъло леденце и половина, а за шестък липсещи три четвърти от бъло леденце. Съпомоществованието тръбва всъщност да се представят и да са исправляни възможните, али не посъщески тълпари (бузове), Малки, Пруски, Руски и Французи, на Родопите от Умеренка Хава и Цариград. Известна ся е смесватися по 2 гр. на ръба-то.

Година 3.

ПАРИГРАДЪ. ЧЕТВЪРТЬКЪ. 2 МАРТЪ 1878.

Брой 9.

“ВСИЧКО ЩО НАМЪРИ РЪКА-ТА
ТИ ДА НАПРАВИ, НАПРАВИ СЪ
СИЛЪ-ТЪ СИ.”

Ексле. 9; 10.

21

Въ минијал-тъ си членъ върху този
предигът разискахъмъ първо-то главно
настапление което ея заключава въ то-
ва практическо правило, спречъ, *сърши*
това което е предъ тебъ. Сега ще раз-

2. Варін насполох-ти є **длжностю-ти**, а, **длжносно-ти** — на **асоції** **деви** та **девін**. **Иззынанье-ти** на **длжности-ти** на **веській** **деви** **има** **важко** **вільне** **від** **члъвѣкъ** **ни** **животъ**. **Никой** **но** **може** **для** **прѣбрѣгъ** **твѣй** **длжности** **для** **срѣдь** **члъвѣкъ**, **и никой** **но** **быва** **на** **чамаха** **себи** **ко** **маси** **ко** **такими** **длжности** **можетъ** **са** **иззыни** **на** **друго** **врѣмѧ**; **той** **може** **да** **свирпъ** **друго** **врѣмѧ** **опонъ** **ко** **грѣбѣніе** **да** **иззыни** **себи**, **но** **на** **такъжъ** **слугъ** **той** **но** **ир** **сашъ-ти** **длжность**. **Ако** **человѣкъ** **прѣбрѣгъ** **длжности-ти** **са** **нѣкій** **члъвѣкъ** **и** **чай**, **то** **нее** **са** **всегодъ** **прѣбрѣгъя**, **и** **животъ** **на** **такъжъ** **члъвѣкъ**, **що** **остає** **пенсіенъ** **и** **не** **вѣтъшъ**. **Най-длжнъ** **ти** **животъ** **на** **веській** **члъвѣкъ**, **и** **ако** **от него** **са** **отѣ**

о Сатаев виринкува млады-тъ на перва-
ждынъ-тъ. Той гы убдждава сега да
стоять прадиши, а имъ предстадя какъ-
и велики работы тъ ще извиршатъ въ
такое баждже време. Но този начинъ
на затилка съвестн-тъ имъ и гы пра-
ди сашть до когато прѣмъниха най-
закина-та частъ на живнотъ-тъ еи ; т. е.
гы прави да дремятъ прѣзъ време-
то на сабахъ, а гы остана за са-
занъ.

будять прѣзъ житвѣ само да живу
измамѣ и скърбь, като гледатъ че дру-
ги, тѣхни другари, които естествен-
но ежъ подаровити отъ тѣхъ, само чр-

непълняването на поведенческите
дължности съз ги надпреварил и
дължи награди за този като тъх
въобразявали че щях да съз тъхни

съзлово-именне както и големият
и, неизправниятъ дължностенъ съз-
щъ, където вървътъ еко и пръстътъ. Въ-
нъ била за пръстънъ икона костенъ
бесенъ-тъ и на Отецъ ни да дава за
помощъ, но причинъ че такова икона
дълъгъ за въда долго е очи-
нътъ тъ отъ смирижъ. Въ-
тъ грабътъ петкова до поминъче че Богъ-
тъ не ни дада да вървъмъ единъ ибо
когато съзлуска въртъ-то ни и въ-
зми-го тъ. Тъ грабътъ да е докаранъ
на уча че има спасъвдане
погончена пръть отъ Божия. За тъ
и ний не била да съзрамувъмъ да
излинявъмъ какъ и да дължностенъ
то не съ пръстътъ, а съ зъбътъ.

е работата, но *непрекъснато*, *на* *постъпка* и *кой* да е видът гравюра. Ний не трябва да са боними да инициират какваж да е справедлива работилница, но трябва да си пазят да не граничат.

жности с имало голъмо влънение и
змът животъ на много човек.
Справедливо извършването на жи-
дължности често е отваряло пътъ
припуштач и почетъ на мнозина
извършвателите на такива малки
жности с затваряло вратата за ус-
ть на мнозина и ги е пращало в
спокойни и безвестни.

Нека млади-тѣ ни читатели и
телки да размисляшатъ серioзно и
тѣзи ветини и да дѣйствуватъ слово
но съ тѣхъ, и нека бдѣдътъ увѣ-
че тѣ никога нѣма да плачать поес-
зіи и отрѣбътъ животъ.

КАРТАГЕНСКА МѢЧЕНИЦА

ИЗДАНИЯ МИЛЛЕРИ

Еднообразието на върх-тк и на ностър-та на всички тѣ истини Христови подразбираетелства, от главата подвърздана към ностър-та на Христоисконство-то. Илюзията на борбата предаде главата и утъжда на Христоисконството като един измѣнък, ако е 16 или 17 икони, описват във видно-то състоянието на църкви-та. Богати и смъртени, учени в превъзходни и добри, жажди и жени, и изящни, всички тѣ истини въстани съгласно съ членове на едно велики мозъчад, на когото главата е "сън" и съ "сълзи" във възра, даде "вън" и "вътре".

Около 200 год. след Христос живот въ Кардаген, един млада, гоноска наем Петерия от Града бледо до злато

Тя быше много хубава и добра въсѧ на жена, и участъ-ти быше да прѣмъ не прѣзъ много тежкихъ опыты. Тесѧ Христианство-то бѣро напрѣдъваниемъ бываша коренъ по всекихъ областяхъ Римск-ыхъ имперій. Измѣчеству-то не можеше да си дѣлки горгче, почка да по противостоитъ на старавѣ-то чрѣзъ сибирскіе срѣдѣнья, а спасеніе по именамъ святыхъ

сѧ стараєш да плачешь огнъ-
крупъ-тъ на макенеши-тъ. Но въ
врѣмѧ глава-ти надежда на Христиа-
нство Евангеліе-ти, и глава-ти цѣль-
вотъ-ти имъ бѣло да прославятъ Оно-
коѣтъ умръ за тѣлъ. Тѣ радио-
тыринахъ загубъ-тъ на всичко, и,
редь както Иаковъ казахъ, прибѣдатъ
себе съ "като жито-ти на Господъ, а
смѣле чѣзъ забѣтъ въ дни зивъ-
та да може да се образува на х.
Господъ." За заблѣскавъ е че и
само не мързехъ, когато страдаха-
сихъ тоа като единъ привилегия.

Между оними мъженици бѣше и песта. Баша ѝ бѣше изъчникъ, но мѣй и величътъ ѝ близкимъ родственникомъ. Сталъши или бѣхъ ваклонъ становитъ Христіанія. Та бѣше на 21-дни, бѣше съ оженена прѣдъ мѣсяцемъ и имаще одно малко дѣлгенто гато избухъ, едно спирѣло гонение тиши Христіанство-то. Тогава ти он

бъше ся кръстила, и може бы че по тъзи
принципи баща ѝ са надяваше че що може
да ѹт отвърне отъ Християнство-то,
и тъй да напират и на ѹк и роднини-тѣ
и да избъгнат укусъ-тѣ и укоръ-тѣ
по публично-то ѹказанието. Но всенични-
тѣ старания и заплашвания на баща ѝ не
бъзможни да промънят умъ-тѣ и
и да ѹт отвърнат отъ спасителнъ-тѣ

пътъ на Йисуса Христос. Нѣколько деня сѣдѣлъ тъзъ усмилъ на бацъ й, ти ся кристи, и тогава ти каза: „Духъ Свѧтый ми побуди въ прѣбѣ-то на кръщаваніе-то ми да ся молѣхъ Богу само да ми даде силъ да търпимъ“. Богъ ослыша молитвата-ти и чудно ѿ подкрепляване.

Когато ја наложиле въ възникнали-
ца заедно си другът неяк сестра и съ-
страдалка, Фелицита, тя много си на-
скърбя. Тамъ вечко около нея се
въндише много различно от онова на-
което я бяше наименувала у дома си.
Ти като: „Голдма-та точнина която са-
нава от множеството на затворени-тв,
грубо обхождащи на егъзарти-тв,
и най-вече гризка-ти на чадо-то ми (го-
тава-то ли беше при нея),“ напирава-
вих оглъжда. Азъ много си искучу-
вахъ занятията по-напредъ не бяхъ
била въ такова мярчачество. О, колко у-
жасенъ дой! Свободните Християни
сполучахъ да прикупляват за затворени-
то по добре, дъто въ бълж стъ-
лени от лошата пръстелница. Но
едно време Персона сполуча да се
даде дълго-то да го кърми, и тя бахъ
толкова благодарна за това, че цико-
ваше: „Тълпичара-ти стана палата!“ Ко-
гато бълж въ затвор-тв, пръстелца-ти въ
Фелицита си дено длането, и тоза въ
принцип още по-голямъ гризки, защото
ти също съществуваша въ „пол-“

Когато дойде денът да ѝ се испитватъ
въз съдълнице по последно разрешение
башът и, привърнат със скръби и гри-
жи, дойде предъ съдържането и молилъ
и съ: „Чадо мое, покъзали бълъкъ ми
кося, покъзали башъ си, ако още за-
слушамъ да си наричашъ бълъкъ...”
Остана възмущенът си духъ: не хълъ-
лай нащъвница на възгубление! Той
паднал на нозъвъ и изкушава ради-
ти. Това беше едно от най-техникътъ
опитъ при които Переята примила
Понеделъкъ и мълчъ на башъ и пръ-
вородни сърдечътъ гърьзъ съзър-
ти. О бачънъ башъ съзър-любезно, и нико-
друго срещу любовъ тъ Христова и бла-
годатъ тъ. Божия не мислише да иди дракъ
да не склони на неговоъ тъ мълчъ и да се
отрече отъ Оноговъ който умръзъ за нея.
А най-скръбно то нея беше че башъ
не възможна да съзърти въз надеждъ
на Христоанътъ. „Башъ ми”, каза-
ла, „испъни сърдечъто ми съ скръби.
Азъ мисахъ че щътъмъ на душъ
самъ твой можешъ да си радъ въ
страдалъ-та ми“. Най-посъдъ башъ да

казала на царя че неговата работа не била да си бъде сързанътъ племена и да ги съпъти, но да изследува земята и да е старае до принесене на място добро на жителите. Тези думи тях във видъчъм. Тъмът тъ направлява това, виновна туземници са срънжали по-горе тъхъ. Също един описанъ борбъ, въ която потъмняли никои туземници, Стайки и човекътъ им му спасули.

тъ въ водъ-тъ. Щомъ тъ направили това, мнозина туземци ся сручили по-диръ тъхъ. Слѣдъ един опасникъ борбѫ, въ коікто погибли нѣкои туземци, Стайлей и человѣци-тѣ му сполучили

ОЛИТИЧЕСКИЕ НОВИНЫ.

ДІЙСКА ТА ВОЙСКА

Л. Херальд изълича слѣдующе-то изъ
но писмо отъ Лондонъ:

При всичких-тъ тъзи мъжност и спасенствия призъ конто е примириналъ, Стендъл съ възхищението повече отъ всякой другъ пътъ за прѣдприятието си и съ видъ като да е готовъ да пакъ да отиде по онази страна. Той съ въсторгъ приказува за чудниятъ хъстъ конто е из-

слідувало. Това вხъщиціе придрожено съ длъжностъ, го е направило да може той да прѣтърпи велико и да искара дѣло-то си сполучливо. Той каза: „Азъ бѣхъ зелъ хиляди лири отъ редакторъ-ти на два вѣстника за да ги изложи, а не излагавши на конго кото-

и да съм във времето на която краинъ не бъше ми известенъ; но едно ищо знаехъ че азъ тръбаше да сторя всичко щото можехъ за да извърша дългото съдълдане и да не нападамъ

то сполучило, че до когато това не са извършено аз не тръбвам да се вървя в Европа. Може би аз ще пада умрях никой да неможе вече да чуе за мене; но до когато това не станеше, аз усъвършавах че бих обезпечил себе си да не се вървя, доколко извърш предпринятото сполучило

Само по този начинъ, т. е. съ трудъ и постолиство, човѣцъ истинно си отличаващъ въ наукъ-та и въ кое да е друго отдѣлънъ на человѣческата дѣятельностъ.

Въ Великій Британії се обнародуваатъ сего 1744 вѣстнici и други списани. Отъ тѣхъ 1352 се издаватъ въ Англии; 59 въ Валсъ; 173 въ Шотландії; 141 въ Ирландії; 19 въ мальтийскѣ остроя. Отъ величнѣйшъ тѣхъ вѣстнici и списани, въ Англии се обнародуваатъ посрединно 112; въ Валсъ 3; въ Шотландії 21;

Ирландії 13; въ малыѣ тѣ остромъ 3. Приѣд двадцать години, на 1858, въ Великихъ Британіяхъ ся обнародвали само 868 выстини и списани; отъ тѣхъ само 47 ся обнародвали повседневно — именно, 29 въ Англіи, 5 въ Шотландинѣ, и 13 въ Ирландії.

Износисто-то на газево масло от Америка до толкова си е увеличено от четири година насамъ, че то днес газът си употреблява като обстойствено вещество почти всъвъдът въ образованите градове. От началото газевите градове на Пенсилвания в Западна Вирджиния, въ Америка са доставили около 80,000,000 кубета е газъ, които сточиши, са

Сребърни пари най-първо създали Фидон, единът от първите на Аргосъ, на Гърция, около 860 години пр.Хр. Това създаване създава Р. Христово.

Приѣзъ годинѣ 1876, починоско-го от-

—
Когато единъ мореплавателъ, който
ималъ искренни и усердни Християн-
ски, ся разболълъ, жена му казала
на него: "Не ся ли боши да предста-
вляешъ мяркото на Господи?"

ешь прѣдъ нраведный-ть сїдія?" Той отговорилъ: "Жено, защо да са боікъ тъ Оногова който умръ за мене?"

ническа-та върваница спряхъ и застанахъ предъ Българск-тъ църквъ. Тамъ церковни-тъ служители принесохъ на Генерал-гъ хлябъ и соль, следъ което Русин-тъ ся отведохъ въ разны-тъ из-

КАКИЕ МЫСЛИ АРСЕНИЯ

Същността на този въпрос е, че изложено-то називане от Л. Тайлър е, вероятно, е във вид на притеснение и не е съдържание на узаяване какво мысли Австро-Балканското Правителство, или какъв е ли то ищко. Ако можем да е свидетелствано на склонността си за Русофилските, които обнародвахме преди малко дено, някак от условията на това предложение да имат възможност да съдържа и да изложат във стиловете със Австро-Балкански интереси. Нова България е да си простре от Дунава до Българо- и от Видин на единък южен коридор, а Егейско море да е достъпът към Чорно море.

Благовѣтно е да ви покажж какъ сухоземни силы има на расположение си Велика Британия. Чадо-то и

то си велика притисни. Цяло-то чи-
ва онїзи конто ся смѣтать въ во-
їл-тѣ службъ е, споредъ послѣднїй
изложенія, 677,930. Но редовна-та,
и-право дѣйствующа-та войска с

,245, от коих 63,707 воинца съ
бралось в Израиль. Второстепенна-
я серия на войскъ тѣхъ состоятъ отъ 11,298
тысячъ отъ воинскъ конт-
ингентовъ, днѣшъ и конт- могътъ
съ призвать къ военному прѣмѣ.
Следи-
вала тоже одна изъ резервъ отъ народъ-
стражъ. Число-то на тѣхъ спомага-
тельныхъ войскъ выразилъ на 27,343 воин-
ца, конто онъ обузынчить на ор-
ганъ само иѣзукъ сдѣлалъ призыва-
емъ, но конто съ дѣлъзинъ да слугу-
тъ ей служь на войнахъ. Пирвостепен-
ная резервъ войска состоятъ отъ 28,
войинца, конто прѣмѣтъ разны
государствъ гори-
ти, въ Англии има-
ется селанство конниченко тѣло отъ
66 душъ, и воинскиѣ тѣла на вол-
ни-
ть на конто числомъ-то изълиза на
07 душъ.

УССИ-ТЬ ВЪ РУСЧУКЪ.

Единъ дописчикъ на Таймс телеграфъ отъ Руечукъ отъ 8-ый Февр.
Чинъ по плацѣ Русен-ѣ вѣнахъ

възвѣстивъ въ Русчукъ, придохъ-
дить Ген. Тодлбена съ единъ шабтъ отъ
около 200 чиновницы. Тѣ съ посрѣд-
никомъ изъѣзжали Каменинъ-губъ врата отъ
одною дружиной Турекъ пѣшицы, на-

и на то что почитатели страждловской пласти-ты. Една Българка депутатка конто ся прѣвождане отъ высшите первокурсници, тоже посрещащи Генерал Тодлбенса съ единъ адресъ. Генералъ отъ коня-ти ся отправи иконозаведума въ отговоръ на Българки-ты, че соеха, голозлави на дъждъ-ти и съ наказаха безмирно кротън и смъртън. Той имъ наза че много Руска съ съществува, за това че

и се в пролив на търъл и сега са
всички реди да покажат, себе си до-
надник за годимът жертвъ; слѣд
той обявя се праща на частни
ще си уважават и че всъщому
остено до живите мирно в домът-
Саламъ папа, предупреди сам от-
коинъ, дойде на коня си га
Генералът; поехъ и драма-
тическихъ къмъ града, посълзани
Руски-тъ войски къто смирехъ
свири. Ний прибранихъ прѣъ
и тѣсни улици, съ полу-зану-
и разбелени къщи, отъ дѣт-

и, за тези съди, са готови да пропутат не само свободата на патриоти във Турция, но и правата на пълнотелите народности в разследвана от империята на югоизток тъй сами дължност. Тези политики може да възникнат само във времето, когато е поене и понятията. Ако Маджарски-тъ бъдат единични господари от Австро-хунгарския империй, ния щяхме да знаем какво чакамък и на какво да съдимъвамъ. Русеци са поканени да погледят във България въпреки възможността им да откажат; тогава

СЕДМИЧЕНЬ ВѢСТНИКЪ

Зорница са издади вслой Четвъртата. Цяла-та за един годинк е едно било медийско и политическо, а за шестък ляво-цашира четвъртата от било медийско. Столичните градове са предложени и да са испълнени от политика, от армия, или от пощенски телеграфи (пукове), Испански, Прусски, Руски и Французски, и Реджентът-тъз Улрихски Хан от Арагонид.

Голица 3

ПАРИГРАДЪ ЧЕТВЪРТЬКА 9 МАРТЪ 1878

Брой 10

“ВСИЧКО ШО НАМЪРИ РЪКА-ТА
ТИ ДА НАПРАВИ, НАПРАВИ СЪ
СИЛЪ-ТЪ СИ.”

Екклес. 9; 10.

23

Въ миниъзъ два члена разглеждат
илен от посещенът поученъ конто
можат да са изпълнѣти отъ паръкъ
част на приведенътъ стихъ, какъ
тъ, "Беско по наляра ракъ-ти до
напаръ, напаръ". Тъй поученътъ разгълъжда
търь отъ гледанъ, въпринесъ и оно-
което е прибъде търь, 2, втори дълъж-
ностътъ на всекий денъ и на всекоя-
достъ, и 3, върши малъцъ - работъ то-
бръкъ както и голямъ тъ. Останува имъ
да разглеждатъ поученътъ конто
и заключаватъ въ послѣднътъ част
на стихътъ, т. е. въ думытъ: "Но-

Богъ е надарил всеки човекъ,
той да може, съ три естество, имен-
то малко, умствено и духовно. Всеко
человед от тези естества е склонен съ-
силъ и сила, а слата съ който велик
человекъ трябва да вариш работ-
и си с равна съ следнини тързан-
ие на търи естество. Ний трябва да
демонстрира подъ вниманието туй заблъжда-
щ, ако искама да разберем по добър
път: „Направи (го) съзнатъкъ!“
Ако искама да бдим спомня-
чи за работъ си, ний трябва да у-
потребимъ, 1, малко, силъ, 2, ум-
ствено и 3, съзнатъкъ.

1. Въ извршваніе-то на всѣкъ дъл-

сности в животъ ии, ини ииини
издѣлъ отъ тѣлесъ сїлъ. Даже и за
вирванинъ-то на устремленіи и духов-
ныи дѣла для изискува тѣлесъ силы. Въ
такъ разшеп-то на всикъ задачамъ,
когото изискува естраго и продолжател-
ю употребленіе на умъ-то, може да
и изишина сподулило само когото
блеснѣ-ть силы ежъ испорчены, или
они когото тѣ що са съльзы обезмоз-
голоти. Колото же Христианскъ дѣлатель-
ство, всѣхъ усердіе Христианскъ моз-
го и существования колко яично въ
е а мозъ и да размѣшило дѣлбою
важни придумы когото гла-то му
слабо и болно. Но иска оставани
дѣла и пѣхъ отлеченіе размышле-
нія и иска съ временемъ къмъ практи-
ческой-части на придумѣ-ть, запро-
цѣлъ-та ии въ тои членъ е да о-
примъ винаніе-то на читателей
практическимъ и поисходеніи-

живота на человека.

Въ извршването на поведиеските длъжности, трябва да сме живи и умели. Много умствена и духовна работа са извршени по един малък и малък начин, и по тъзи причини къва работи не са извршват добре, са малко из渺чко длъжността са приложени на чисто то, тъй като е повече

може да успе. Ний тръбва не само извършавам работи-тъ си, но да извършавам съ голъмо усърдие. За всеко това, обаче, ся иникува много лесна сила. Често ся случва че слу-

тль-ти не я интересуюсь в оно-
кошего горытвиста казаха, само запи-
му липсуша живеюшо. Често пропо-
нице не можах да призываю вини-
тие-то на слушател-ть еш, само запи-
мать наждак-та гълесик силан.
Като ся слых глөене, тьы да каскем, я
да сквижитв, тьы да каскем, я
да м-ти ся, и слушател-ть казава
также пропоновидинъ: "Той дръз-
гако! Еш в проподиане и разиши-
тель ся и в извиршаше-то на всеко-
духовия длъжност. Духовни размы-
лени бываша почиц безалоди кога-
си изваришаша по един заспали и
чинъ. Духовни-ть ибеня губят салы-
чи скагото не еш ибът ся отори-
то-то напрежение; а за да ся извир-
шишаша по един заспали и

това именується як *голосна сила*. Слідко можеся да каскес і да молитва.

Німка никако сумнівай че називані-го на твій дужності се повільностю заспокої-го на ум-ть, но аз вів яким-сега до обуреня, винишані-го вчителем т'єль учащо-го косто да лесені-ї силам земати в ізвиршуванні по почи на всенч-їх дужностях. Всечим кошт жалість да ізвиршування "сил-їх" як всенчо як нахири да-кати им да наприан," треба да тут да розглядати да підійті всенч-їм як голосні силы, тый що да се ізвиршувати да-

2. За да извършили найкъс дълъг "съл-
са-ла-са", и тя имама нужда, и да
успеха сълса-са. Никога не бива да
стават събъд до сълса-са, като
никога. Като ѝ е прилагала сълса-извършила
машината може да работи правилно,
добра, но тя извършила работи само в
найкъс обстоятелства; и най-обаче съм
снабдил съ-насъса сълса, която може
да действува в всички ти об-
стоятелства, и всякога да извършила
дълъг-тълъг създаващи то. Тълъг сълса
е уместен, и ний сме длъжни да го
употребяваме. Мисълна, но оцянена
насъса-са е привързане, и извършила
работи-тълъг съм машнишъл. Тълъг сълса
учили от родители-тълъг съм или от ма-
тери-тълъг съм да извършила една работи-
та по един-един-един начин, и никога не съм
правил глобало-задача за да поразилъм
други. Но съм създала такива задачи, че
други не може да създават по-лесни
и по-сполучлив начин на извършила
работи-тълъг съм. Този начин е
неко-бройски, а този начин е
неко-именно-известен.

Върши работы-тѣ си размысленно
Безмысленъ и невнимательнъ человѣкъ
не може да усвѣдѣ въ работе-тѣ си. Та-
къ какъ человѣкъ може да прѣкара кри-
зисъ-жизнь въ този свѣтъ между хора-та,
то тай никога не е може да достиче

то можеши аще бъдеш внимателът си. Как си промълвила ти изобретението на настъпващия във парникът, т.е. машината, парализирана от гравитацията, машината ти не пееща и не движуща? Ти си пронаведена за това, че видях както си работили със умовърхността твой макар и че ги правят по-нравебелите служители на човешкия ред? Още размислене можеше когото работи със умът ти и ти правят естествените тво силы да действуват във всички ползи. Твой и ми, ако искаш да си сполучим в работата си, трябва работите размислено — със умът.

прави, направй съ силж-тж си."

3. Въ изпървите-то на дължност тъй си, обаче, ний най-вече имаме нужда от духовна сила. Тази духовна за умеквана и укрепява всички-то възможности на човека. Тази сила дохва да е от предсъднието-то на си Богът, да напъти Отецъ, Спасителя, Освайтеля Угътител, като си покаже за гръден-въ-тъ. Но този начин духовна сила и утешение са изворирана въ-правил-ти и Божий-ти законъ, които правил-то на животъ ти; а най-въ-сърдце то си взръзда чиста добъ, без която тълпената си

може лесно да си обрне на проповедите си, и умножава ти си на да дългото си за самолюбии и слънчеви си. Цялото то съдействие на тези духовни сили е животът на ний-добри излагат от думы-тъм на апостол Павел: „А подътът на Духът е любовъ, миръ, глаголътърение, благословенъ, вѣра, кротостъ, въздъхъ, съзиданіе.“ (Гал. 5 : 22.) Когато тази енергия произвежда такива наложности въ сърцето на човѣка, тѣ ще си лакатъ въ дълътъ му и ще украсяватъ облагородената и усъществуваната животът му. Такива човѣци повече от други могатъ да извръзватъ сърдца си всичко по-скъпъ и цененъ.

Който желас да е истинно сполучлива той требва да съгне въ дълга си всички-тъ силы съ които Богъ го е надрилъ. Нека всичкъ да помни, тозе, като си старае да върши всичко съзнателно, тъкъм какъвът то е погодъ.

THE PATROON

Человѣкъ-тѣ тѣбѧ да съ чести
само запою честоѣніе и съ пой-лози-
вленіем, но и запою тѣ въ благородіи
Богу. Человѣкъ-тѣ тѣбѧ да
изъѣдешь не само запою пинто-
услѣдами тѣлеснѣ-тѣ и умственны-
ми, но запою что е прогони и отвер-
тишь на Бога. Нынѣ тѣбѧ да
запоюшь того что для прославленія Бога
думы-тѣ си и съ дѣла-тѣ си; и за-
можешь да съ обхожданіемъ съ человѣ-
ци-тѣ както подобно тѣлеснѣ-тѣ
сто да маклышъ на Бога. Ако вѣриш-
това, нынѣ не измѣниши нико-
сокрѣпленія сѣлѣдѣ-тѣ си. Человѣкъ
които искренно люби Бога, не ергу-
зло на подобнѣ-тѣ си произволо, а
коисто съ стара да слухъ Богу въ цар-
ствѣ тѣлъ си стара да прави добро
сѣлѣдѣ-тѣ си. Опять които искренно люби
Бога си облечь сѣлѣдѣ-тѣ си
и въ всякихъ си работахъ си ся егъ
райшь да по угодованію. Истинна
религія си изва не само въ пиркахъ и
и на глашаніе-то

Въ храмове-тѣ на-хубаво изва-
ни-тѣ камене изобично са поставяни
такива илѣта която си иматъ за
почетни. Тѣ са види че ще бъде
из другите огнища, дѣво въ духовни
храмъ огнища отъ Божиѣ служи-
тели които въ семи-закъ са търпели
много отъ Господа че блаждатъ на-хубаво
до него и често съ занимаватъ на-
чочето-то място. Това е като е гълъ,
кои Християнство не трбва да си бол-
едатъ и да спиратъ прѣстъ-
ко и конто Богъ може да го прѣкара
циль да го очиши тѣ що са бъл-
жави той по-хубаво упражнение на небесните
ти земи.

За ишо друго име да си окачва
мое нове, когато сънтият го
съкът, колкото да безсъмненостът
е. Колко скърбът, че бъде този
съмнението за онзи който не са
грижат за духовно-то състояние.

Тъй съзнателни съ други работи
Земите да дадат, удобствот и домашни
грижи заинимават устъпки и съдър-
жат-то им, и тъ почти никога не издават
поне един час възлобени и
сърдии разминища за душата-то им.
Колко ужасно че бъдат съмнението
всички им настърчи и употребата

Хубостът на святостът тях никога не покъзва. Ти никак не истигаш от продължение на времето, и не губиш нищо от творческът си или красителския си от трудностите и желанията ти на днешни. Но та още не е узръла нито се е усъвършенствала, нито си зна каква ще бъде; но та постепенно се оприличава на хубостът тях на Озиана, която също е на Петър и т.

зуськи на Університет. Но за 1875-го го-
дом ся спірала наперіст-ра, слухаючи
за великий чиновник и на Святому
Івану учинниками, и тихла-ра работ-
а по піонерам на други рівн. На 1833-го
обнародувано нову, законон за превоначаль-
нимъ училищемъ колеги відмени
пробозавданій. Г. Гібо, министръ ві-
домства просвіт-ти, отримав згоду з
того закону, що окрімкоччно дено по
учител-ти на народніччаніччані училища.
Това нимъ ся приведе на всичкихъ
Іропейськихъ лиць, и ми придобудо-
глими почети оти вікенд-ї. Римокос-
тическихъ владицъ, облече, гледахъ на
управлініє-го на учебн-ї заведенія, а
особою на транзіа на університет-та,
како країздені на царськ-їхъ, и, за
това починахъ діягло да противод-
ступать. На 1850-го обнародувано нов-
законъ якого ужасахъ правна на
Римокостическихъ партіївъ относител-
но до стяжаніє-го на ворожий-ї
Світъ.

**население то на тракийски-тъ
градове.**

на годинуго изложееніи за 1877 на Вінницко-Городищенському Обществѣ, та відтіль книга Австро-Угорськаго губернатора Егерене, Херц Сакс, да після сейдня виїху із насліденно-го Тирасполя. Примѣтливати ма ємо
вавати виїху фундаментальні документи на Турецко-Правителство, но тѣ
давай само чисто го виїху із цѣлі-
честю на жалостъ по наслідствѣ, раз-
длано на Мухамеданко и немухаме-
данко. Осьмикратно считати хотіть срѣ-
бечето Мухамеданко, Чорну, в Дунівца-
ни, Над-посль, Карабахъ, Джал-Бургасъ,
Малтара, Кешапъ, и Шаркел и Пе-
терстравська єхъ сколько по 5,000 жителі.
Осьма горница ми она післяко гра-
дованія на конто наслідствъ о повечето
Мухамеданко : таїхъ ся, Бургасъ, У-
зунъ-Коню, Ферджикадъ, Карабахъ, Ве-
за, и др. Однакоже то Маставъ, від Род-
ини, є високочленомъ Мухамеданко, а
Самаково исключично Христянско.

ПОЛИТИЧЕСКИЕ НОВИНЫ.

РУССИЯ, АНГЛИЯ И АВСТРИЯ.

Слѣдующе-то извлечамъ отъ одно-
го изъ С. Петербургскій-ть допис-
ь на Л. Таймсъ:

усел колізько таиню и да дзярж у-
зін-та на миръ-ть, нынъ наимѣлъ доста-
тъхъ за да можэлъ да ешъ състя-
ть едино понятіе за стремленин-та и
Френій-та на Руско-го Правителество.
актыно и да ешъ Русы-ти условія,
піа по чисту та обіцяна въ Рес-

зартын-тъ бы были много по-голымъ, и заслуги-тъ на походъ-тъ не такими скромными как настоящими. Ему зашо Рус-
ское Правительство прѣмъ началь-то да
подложи венчакъ-тъ условия контракта
договоре-то со Европейск-тъ интересами
и добре-то на Сынъ-тъ. Оставь, обаже,
и видимъ какъ условий Русской счита-
ютъ насочинъ едъ со Европейск-тъ ин-
тересомъ, и това же блаже предъявятъ
на императорскую приговоры предъ пла-
нировщиками-тъ да сънѣгъ. Ако Белин-
ский дойдѣтъ до спорузыи на Сынъ-
томъ точкѣ, усѣхъ-тъ на Конференціи-
и помежду Англикъ и Австріи, или
право, отъ политикъ-тъ на Англій-
скомъ Правительствъ, Ако Великъ-
Британіи отрѣгъ искаинъ-тъ на варухъ из-
ростъ за Дарлингтонъ-тъ протоколъ,
Бритто о чо Русской планировщикамъ
нашвирикъ иукъжинъ, а Австрія,
зашотинъ, не бѣде гайдъ примирительна-
тиелю до вѣспросъ-тъ за Благородіе
Румыніи. Ако Болгаро-Британікъ-
Кабинетъ съ сылонъ изъ Австро-
Баваріи разговѣтъ за да съ противъ-
стечатися на Руссии, мало надежда
на че то съ побѣды вѣвна-тъ. Нашети-
хъ, говори съ Lordъ Бинксъ-фельдъ
ранъ тайны плакове да развали трой-
ствъ-тъ съюзъ, и да вѣдигъ изъ Истокъ
изъ-тъ на Великъ-Британіи, като
и обезвѣши вселитъ-тъ и спер-
тъ. То съ зея-тъ Lordъ Бинксъ-фельдъ
може для нашвиръ великолѣпно-
здаріе самичъ, но съ помощъ-тъ
Австріи тозъ може да почеши
надежда за усѣхъ.

твованія, и поиске запишило-
мъстъ
и че то имъ по-голымъ леншинъ да
измѣнилъ прѣобразованія-тъ.
Изво въ Аустрии не може да земо
что рѣжѣтъ на Руссии дѣло то на Слав-
янск-тъ прѣобразованіе; но то можно
да земе участъ въ прѣобразованіи-то
рѣзюмъ-тъ... — Цѣль прѣобразованія-
та съ извѣдъ и тягътъ на пахъ,
запишица-тъ войска ше съ отсталы-
ио вѣзимъ-тъ на Руссии не ще съ прѣ-
блѣже съ това. «Славянск-тъ благо-
вротелъ общества» како съ види,
«шъ не разывать съ-тъ-тъ дѣвѣл-
ность, и че служакъ като мурзилы
подицкии мудреи Руссии и Славянск-
и, и то не само въ благовротелъ-
тида». Това съ истигнула тѣзи дни изъ един
събаріонъ на «Петреруско-то Благо-
вротелъ Общество» отъ предѣдатель-
ки, Кине Василевскъ. Като говоръ-
ла пузъ-тъ-тъ да съзапача прѣвестъ-
нъ-тъ и умственны вѣрски съ освобод-
леніи-тъ Славянск-тъ областъ, таиза:
— «Сандиства, въ съ єдкоступуло,
между насъ съюзъ-тъ че изъ обра-
зованість-тъ тихъ стонъ по-нашо-
ти другъ-тъ Славянск-тъ народы. Въ єд-
ности, това не гъ тѣ. Въ много Слав-
янск-тъ земи поминчий-тъ живутъ на
народъ-то стъ-поносъ отъ колкото
мохемъ да очакманъ. Пирвомъ-
то вѣсътвъ въ тоже тѣже задоволъ-
тело. Во Благородіе, въ Сырбъ, и въ
самъ Чиргерадъ имъ широка прѣса
отъ училища за елеско-то населеніе...
Наше-то Правительство е зело тѣхъ се-
бе съ надеждатъ да придобъе за на-
селено-то мелкокрестьяни: чиши тѣбѣ

СЪРБІЯ И РУССІЯ. Исторія
екій-тъ дописникъ на *J. Таймз*

и търсът прегратка противъ
възьтие, които изказва че
изнанала Княжество С. Самъ-
дицни на писменистъкъ, че
но и време Борисъ оскъджа оплак-
на Сърбия за недостаточното
известие на границъта ѝ. Русеци
тъ, използвани на Сърбия да зе-
мият възьтие, само по причин-
и престаналиъ-кощ на Княз-
ицни-ти му. Шо с пръска Ру-
Сърбия е посъздала да играе ро-
ла единъ Славянски Племът,
получи да извирки съюз послан-
то никой не ѝ е възьтилъ. Русе-
ци разтузаха за да задължатъ сѫдъ
Сорбексъ държавъ, но само да
и Християнъ-ти възьти Балкански-
те земи, и да имъ даде благо-
да улуччата състояние-го ен-

ПАРАХОДЪ-ТВ.

Възможни изобрѣтія не са производствъ извѣдъ изъ постепенно. Единъ, тѣлъ да каскетъ, поѣсъ съмъ-то, а другиѣ обработватъ разсѣгъ-то.

Възможнѣе съмъ-то, отъ което пропагандъ паро-ти машина, са поѣсъ отъ Исаакъ Нютонъ. Той предложилъ да са направи единъ вълчестъ жажденъ сълѣдъ за като да може да са произвѣдъ парап., да са туръ тоинъ езжда на колела върху които да има място и за единъ машина, и гадъ него да има една дѣлта гребла. Той избрѣвъ че на-слѣтствено-то изливаніе на паръ-ти изъ сълѣда тѣлъ тракъ-ти чище да ти-ка кола-та да са дикни чѣмъ противоположнѣ-ти посоки.

Това понятие за движеніе кола чрезъ паръ възъвъ въ умъ-ти на много други машины, и мношинъ отъ тѣхъ почмѣжъ да правятъ опити. Единъ отъ тѣхъ бѣше Французъ, на име Николъ Кюнъ, които бѣ родилъ въ Лоренъ на 1729. Той бѣше чиновникъ въ военн-ти, писа иѣвѣло членовъ върху военни-ти науки, и построи дѣлъ парни машини за да са движатъ по обикновенни-ти пистица. Парна-та машина бѣ настѣ-на върху три колела, и чрезъ една наредъ та можеше да са гравира тѣлъ що-то да са дикни въ напредъ и нападъ. Когато са съзирали тази машина, той направи съ нея иѣвѣло опиты въ дворъ-ти на единъ арсеналъ. Тя почна да върви тѣлъ добре, но са слухъ че са ударя въ единъ ъндъ и са повреди. Тогата та не можеше да извѣрва повече отъ два и половина мили на единъ часъ, и трбаше да са сирия иѣвѣло петадеетъ минута за да събере доволно па-ръ, заното когато бѣше голозъ мащъзъ съ парап-та скоро са съвръшава. Ако и да имашъ машиночнъ, човѣцъ-ти мысляхъ че изобрѣтѣ-то може да са усъръшненства, и да успѣе, и като Франко-то Министерство на военн-ти избрѣвъ че можеше да са построи една машина които да тег-ли тополъ въ време на воинъ, то у-пъзлономъ, на 1770, Г. Кюнъ да на-прави една нова машина. Съ тази но-въл машина направихъ иѣвѣло опиты чрезъ улици-ти на Парижъ; но, по здо-шастіе, единъ денъ като извѣрва по три мили на часъ и дойде до единъ дигътъ, та си прѣтъ и доста са по-вреди. Тази случау обеспяси машина-ти, и властъ-ти на турникъ въ арес-тъ-ти.

Между онѣзъ които правихъ опиты съ парни машини бѣше и единъ Англичанинъ, именемъ Трестътъ, роденъ на 1771. Той бѣ даорони машина и бѣше доста сподобливъ въ опитъ-ти си. Той построи иѣвѣло парни машини, но по причини на неизвестностъ-то си той не може да ги усъръшненства.

Другъ Англичанинъ, именемъ Стевъансъ-сонъ, сподуши да поустъръшненства паро-ти машина. Той направи паро-ти съ машинъ на 1814, които рабо-теше по единъ пистъ построенъ въ ед-ни отъ голѣмъ-ти рудници за каменни пистици въ Англия. На 1829 въ Англия са направиши опити съ иѣвѣло машинъ, които отъ онзи на Стевъансъ-сонъ са проплази за наборъ-ти и убъда даже и съзъ конъ съ съмъвнъхъ че паро машина да може да дикни колес-ници. Една машина, именемъ Стевъансъ-сонъ, са употребяваше за 40 години

Тракъ-ти на паро-ти машина въ Америка.

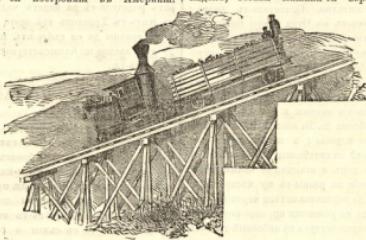
на първый-ти излѣзвиенъ пистъ у Англия. Една отъ машини-ти на ония машина са имали и до днесъ у Британския музей. Отъ такива машини начали са е доказали машината-та до дасющ-ти си голѣмъ съвръшнество.

Първый-ти излѣзвиенъ пистъ за пропо-тъ на пистици са направи на Англия на 1825. Такива пистици са послъско са построенихъ въ Америка.

пистици които са излѣзвиенъ и слизватъ по стрънъти вѣста. Такива колесници пистици са построени по иѣвѣло ма-шина-ти въ Швециария и Америка, и срѣдъ тяхъ отъ картини-ти предложенъ единъ такъвъ колесници пистъ. Когато трени-ти на такахъ колесници са възгачана парогъ, машини-ти върви и възъди и ти-чи колесници-ти; но когато той слази надолъ, тогата машината-ти върви на

приближъ-ти за провесъжденіе-то и раз-виге-то на човѣцъ-ти рода. Из-предъ-то за паро-ти пропо-тъ на ония машина-ти, паро-ти за паро-ти пропо-тъ на органическъ-ти съвръшнество, из-предъ-то на пистици-ти теория, и старо-временъ-ти възгача. Спо-ро-ти пистици-ти на старо-временъ-ти паро-ти народъ живъ-ти, растителъ и или животъ е описанъ илъ изъ-за вѣтъ-ти; и таилъ-ти за само-родо-ти пропо-тъ на животъ-ти и растителъ-ти отъ безжизнено вещество и не е ново. Не е чудо че иѣвѣло естественопрактика скълъзатъ да приематъ това вѣзъръ, заподъто са види да са развали и енергическъ-ти съ орган-ческъ-ти съвѣтъ и спомата на огънъ които желатъ да потъгуматъ всичко и съвѣтъ-ти чрезъ дѣлъти-то сако на иѣвѣло законъ; но и ний смо длъжи да касъмъ че иївѣло естественопракти-ли-ти не са приблъзили научно зна-нието като са едни водили споръ учени-ти на тази теория, но само като едъ испитватъ природъ-ти по другъ начинъ за изследваніе. Естественопракти-ти не са починали да придобъратъ точно знаніе относително до разви-тие-то по-възможн-ти класовъ животъ, докато Харви не положи прочутото предло-женіе че "Вечното живо отъ земя про-вежда". Петина ето че не можемъ да прѣмъжимъ сега че това предложение е вѣрно отъ всѣй слухъ, заподъто искамъ че иївѣло машина да раздѣлъ и разчинява по лъца-ти; но при всяко тона труда да припознавамъ че Харви е направилъ голъмъ услугъ на наукъ-ти, ко-гато е възлагатъ противъ теория-ти че живъ иївѣло са раздѣлъ и разчинява отъ безжизнено вещества.

Ако иако не приема учени-то че Господъ е стъпъвъ първъ-ти живущи създѣства, той са принуденъ да прѣмъже учени-то че пистъ-ти живъ могъ да родить иївѣло са живъ. Ако ако отна-жъ да извѣрва че еднаквата единъ Тиронъ, които е направилъ човѣчка изъ прѣстъ отъ земя-ти като му вѫдъ-хълъ дахъ на животъ, и предложе-ти да извѣрва другите, тогата трбъ-ва да извѣрва другите, тогата трбъ-ва да извѣрва че животъ-ти и расте-ни-ти са можи да са родитъ отъ са-мо себе изъ миръ вещество, т. е. изъ вещество което не е имало изъ себе си никакви живущи зародини. Невъзможно е да са приблъзили съ иївѣ-ло другъ начинъ че иївѣло можи да са иматъ изъ земя-ти. При това трбъ-ва да кажемъ че постъпътъ на теория-ти не е ясно подтверждена отъ никакъ доказателства. Никой не е видѣлъ иївѣло живо иївѣло да са роди отъ миръ и вѣсъ войко прими такахъ теория-ти какъ за пропо-тъ на машини-ти не са биологични-ти и не естественопракти-ти. Ако и да имашъ до-статочни доказателства за тази теория, то щѣхъ да я прѣмъж; но дѣлъти-то иївѣло никакъ доказателства за нея. Даже ако прѣмъжъ като доказано че пистъ-ти родо-

Железница на стърмъ място.

Първъ-ти картина въ този бройъ предъ-стапи третъ-ти на първъ-ти; излѣзви-на въ Америка. Като сравнимъ пар-ни-ти машини въ тази картина съ пистици-ти, та усъръшненства машини-ти, представяне въ посъдъ-ти картина, ний виждамъ че има чудни разлики между тѣхъ. Когато почмѣжъ да правятъ колеса-ти въ парни-ти, и възмож-ти

Обикновенъя железница на сълѣдо време.

ци-ти мысълъ че трбаше да пра-вягъ забътъ колела-ти да са движатъ по забътъ колела-ти на пистъ, на управителъ-ть. Такъвъ троенъ вървътъ около по седъми на часъ.

Казватъ че Русъ-ти излѣзвиенъ за поддържаніе на вѣсъ-ти следиенно по 700,000 рубли, или 12,600,000 грона.

НАУЧНЫ ИСТИНЫ
И
НАУЧНЫ ТЕОРИИ.
2.

История-ти на естественопракти-ти на-у-ки да много прѣмъжъ които са убъдъ-даватъ че трбаше да спиратъ истина-ти въ таихъ границъ че можемъ да ги постъпъ-дъвъ-мъ и да ги подтверждъ-дъвъ съ доказа-телства че тѣ са истина. То-а правило трбаше да са нази-особено когато дойде до ге-

ографъ-ти за пропо-тъ на ония машина-ти и раз-виге-то на човѣцъ-ти рода. Из-предъ-то за паро-ти пропо-тъ на ония машина-ти, паро-ти за паро-ти пропо-тъ на органическъ-ти съвръшнество, из-предъ-то на пистици-ти теория, и старо-временъ-ти възгача. Спо-ро-ти пистици-ти на старо-временъ-ти паро-ти народъ живъ-ти, растителъ и или животъ е описанъ илъ изъ-за вѣтъ-ти; и таилъ-ти за само-родо-ти пропо-тъ на животъ-ти и растителъ-ти отъ безжизнено вещество и не е ново. Не е чудо че иївѣло естественопрактика скълъзатъ да приематъ това вѣзъръ, заподъто са види да са развали и енергическъ-ти съ орган-ческъ-ти съвѣтъ и спомата на огънъ които желатъ да потъгуматъ всичко и съвѣтъ-ти чрезъ дѣлъти-то сако на иївѣло законъ; но и ний смо длъжи да касъмъ че иївѣло естественопракти-ли-ти не са приблъзили научно зна-нието като са едни водили споръ учени-ти на тази теория, но само като едъ испитватъ природъ-ти по другъ начинъ за изследваніе. Естественопракти-ти не са починали да придобъратъ точно знаніе относително до разви-тие-то по-възможн-ти класовъ животъ, докато Харви не положи прочутото предло-женіе че "Вечното живо отъ земя про-вежда". Петина ето че не можемъ да прѣмъжимъ сега че това предложение е вѣрно отъ всѣй слухъ, заподъто искамъ че иївѣло машина да раздѣлъ и разчинява по лъца-ти; но при всяко тона труда да припознавамъ че Харви е направилъ голъмъ услугъ на наукъ-ти, ко-гато е възлагатъ противъ теория-ти че живъ иївѣло са раздѣлъ и разчинява отъ безжизнено вещества.

Ако иако не приема учени-то че Господъ е стъпъвъ първъ-ти живущи създѣства, той са принуденъ да прѣмъже учени-то че пистъ-ти живъ могъ да родить иївѣло са живъ. Ако ако отна-жъ да извѣрва че еднаквата единъ Тиронъ, които е направилъ човѣчка изъ прѣстъ отъ земя-ти като му вѫдъ-хълъ дахъ на животъ, и предложе-ти да извѣрва другите, тогата трбъ-ва да извѣрва другите, тогата трбъ-ва да извѣрва че животъ-ти и расте-ни-ти са можи да са родитъ отъ са-мо себе изъ миръ вещество, т. е. изъ вещество което не е имало изъ себе си никакви живущи зародини. Невъзможно е да са приблъзили съ иївѣ-ло другъ начинъ че иївѣло можи да са иматъ изъ земя-ти. При това трбъ-ва да кажемъ че постъпътъ на теория-ти не е ясно подтверждена отъ никакъ доказателства. Никой не е видѣлъ иївѣло живо иївѣло да са роди отъ миръ и вѣсъ войко прими такахъ теория-ти какъ за пропо-тъ на машини-ти не са биологични-ти и не естественопракти-ти. Ако и да имашъ до-статочни доказателства за тази теория, то щѣхъ да я прѣмъж; но дѣлъти-то иївѣло никакъ доказателства за нея. Даже ако прѣмъжъ като доказано че пистъ-ти родо-

всех животных могли бы с развиваться от неорганического вещества, тогда бы обнаружено ежественное-то на всеми-то родов животных; и он же при этом знает, сколько неисследовано было скроенными-то опыты на никоем существенном-то за то, что производят японцы из неорганического вещества то испытывали не в разумно доказанными тезисами безосновных теорий, как оно показало на научных-тих убеждениях за первоналичально-то прохождение из животного

Относительно за връзката между живо-то и мъртво-то, между жизнените зародиши и мъртво-то вещества, трябва да испоиндам че не знаем нищо; и не е разумно да прилагамы съчинителни-тъ си предположения като доказания² настини, или теорий-тъ си на подвъздадени учения. Нищо не е било

то логично упирать на нападки-ть на научн.-тж. колкого обнравданіе-то на прауды вѣзѣрія като научны витами. Когато една теорія, којко иѣко научни мажск проглемава като доказами в утверждаки и за това витами-кати да са пріемъ от вѣлько като една витами, нахъде безоснови, много аномалии изгубват довѣрие-то в науках-тж. Та витами: "Онова-ко" десно наречате витами, утѣш са доказана че е лъжа ; тогата, какъ можете да исканите ученица-ти ви да ел прѣподават в училища-ти?"

Ако научни-тъ мажи желаят да са почитат и уважават сътър-тъ, тий трбва да внимават да не пръ-тъзванието, говорка теорий-тъ и пра-дом-тъ съ искажарни. Понеже всички-тъ науки-тъ мажи са несъвършени в науки-тъ си, но били да обградяват и да научни истини още във време когато нещата-тъ в разни-тъ отде-лени в науките-тъ сък призовават всички-тъ като истинно, и аз протести-рам против онзи-тъ която желаят да са приподнати в училища-тъ разни теории за единът изпълнен от никой не-може да съдържа за мен.

Възследващата на тази предмета е измисля пълна и неограничена свобода; но във щадъръто време теорията ни не трябва да е обнагравдана като доказателства на истина. Нейните способности за ограничаване си е и да не е достатъчна да захлести учениците на практика-та с подеконструктивни теории за произходенето на човечината, заподоб и нещо не можем никак да усъвършаваме, по само че представяме на

Колкото за происходене-то на чешчовка изъ по-долни-ти родове животи-ны, Проф. Биршюв казва че досегаш-ните изследвания на птицето не са
предъдъкъ-ть на науката.

время не ех могли да открыты
ко кого да може до подвады ис-
пользовать на тали теорий. Най-стар-
шій человечески остатки, конціи пла-
стинатів са открыты, показавать че
антропоморфіческій човенські не съ-
могли на макушній поверхні от-
крытии човенські. Най-старшій лобо-
жок са открыты, не свидетельству-
ть че човенські інвека са были по-
дібні роду между животныхъ. Ако
беремъ венчкі човенські човенські
човенські, кожок са ех напімлі
сега, и гаги сравнишь са човенські
човенські човенські, ний же са при-
нципъ да приносяшь че староврен-
човенські не са ни-майліко-
ніонъ отъ новорвенишкі. Каже мо-
жетъ тогава да донецтвуетъ горе-
споменівъ т-теорій да са пріподаватъ въ
лицца?

ПОЛЕЗНЫЕ РАСТЕНИЯ.
I.

Приметилко са че има повеќе отъ 6000 видови полезни растенија. Отъ овие 50 са известни како житни растенија, 100 дават овоцни, 450 са зеленчук, 31 заштита растенија и пр. Растенијата коите дават чай и кафула се довирешки, 199 вида други растенија можат да се употребуваат поедноставено. Много художествени и подобри производиња стават отъ овие чудотворни растенија. Еластична седрка во 96 видови растенија; раздели смоли и клеен во 389; жлтимелта во 10; и сапун во 47. Приметилко са туѓи-тамо по лицето на земјиштето и на разни-тамо нужди на жителите. Остроогорски-тамо в. Јакимски ја осекал на излазката под „хълбо-го даро“, кадо се грижат за бъдните-то; темп-тамо в. Иаковски на Азил и се добиват и хранят-тамо. Обълът-то си отъ пленено-го даро. Койли-тамо чистат себе со чистоти како и бамбукът, отъ којко са храният се и се използват за чистене на тела.

жакон растения растягать само из
материи благородства за то, что, по-
видимому от низкоценной растягать и
делать плодов по высокой части
именно же калбю. От посыпки у-
тром в лен-ть, когда става из посыпки
и лен-ть климаты из Европы, талк съ-
жащего из Индии, Естества, и Нояв-
лендий. Когда земель прильют они пол-
ько человека чтобы извлечь от них
и контингенты из лен-коною от высоких
коною не давать храна. Расте-
ние лено в три четверти весы высокое,
то право из чисто складе, гре-
блющееся из вархулы, с макис ли-
и синнисами цветом; то цветы

и Юий и Юлия». Отъезжая из Бианки-Чж для моих, когда я отъездил, добывания *ханьчжи*, от которых я извлекал познания; и оттам же до моих наставлений, добывания лекарств и масел, достаточно доказательства, в Бианки-Чже к староверческим народам, которые я да изложу отдельно. Впрочем на Моисея у Египтянство изобрело не само жито во иконах, како я употребляю ее. Испытывали та-ея могли да отъезжают с никерсоком-длено письмами, да извещают на Египетскими тутмы. Пять стотин годами склады сырьевые на Мойсея, Садомене и доставлены в Азию, ищаши, как Григория, Константина.

О ПРИЧЕСКАХ ПОКИДА

ЧТО ТО МЫШИЕ ВЪ РУССКѢХъ

у този прийтъ С.-Петербург-
описникъ на *Л. Таймс* е напи-
то писмо, което ишъ обнародва-
ше въ същия ден.

то-то мнѣніе въ Россіиѣ ся зани-
сега съ бѣдствіемъ Конгрессъ, и
народъ-тъ въ раздѣленіи на три
Първо, онѣзъ конто съ напоеніи

или по-како ми съ московски, ч. в.
С.-Исторебургски духов, кончава-
чи за "истински Русей" и "всесвя-
ществолюбив" съ само онзи
поддълж тъхни-тъ мысли и чув-
ствъ поддържа-чо Конгресъ
е унисиене на Русеи, и ако
е, казали быах, чисто и ясно
чо Европейски Сълы са гла-
вници спойлъ-ти работи, и да
помагат в прътоворъ-ти на дъл-
ги Сълы, които съ едн-добри
на своя-тъ интересы. Но понеже
тъ възтиче вено извѣстяхъ
чо тъ не съ съверъ, тъ не
всесвяществолюбив промышленъ-
ти съ, и както прѣмѣтъ Кон-
гресъ за неизѣбѣлъ, тъ назовашъ
за та длъжностъ е само да под-
сълоченъ-ти между Русеи и
Условия на миръ-ти. Пълно-
тиятъ на други-ти Сълы са съч-
ти прости подицане, които съ
да поддължатъ и да подвър-
шатъ повече. Рускиятъ пълномощни-
ци състъгъ възбуждали

и, по Русским и на других языках, да на начертании Конгрессолобомы, ях толкова многочисленные коллизиины-те истины Гусея, но вспомнил отъ тѣхъ. Още отъ настоний-тѣ западинъ, тѣхъ венчаждахъ ясно какъ одно опыта и рѣши Источнай-тѣ въпростъ временин-тѣ проски на Императора Николая, какъ бы онъ послѣдовало отъ Крымской войны, и отъ другой Договора; но изъ изъбрать не представляется, тѣ усердно съ стараеж-

— ржатъ согласи-то на Европей-
Ски и да ги напакарят да дѣ-
здружно. Нѣкотъ отъ наши-тѣ
хы, къс-гледи политики си по-
въз че отъ нихъ вѣжкы прина-
зчимѣръ въ стараніята на Рус-
скавитѣство; но азъ самъ увѣ-
тихно-то мнѣніе бѣше съвѣтъ
ми, защото Руски-тѣ дипломати-
и зложи на прадумни што да у-

зать лицемѣрство за свой по-
Имаше добры причины за конто-
рьяхъ задружно-то дѣйствованіе
тъ. Можемъ да засимъ като
влияло въ Европейск. т.ж. поли-
тико-ките и да раедруса нова

точный въпросъ, иѣкои отъ нихъ добрые ти
ти плоды, какъ бы падать въ полѣ-жизни
Руссии, даъ же безъ нихъ мысленно устроить
силы иѣрархии. Истиня еже чѣмъ вѣчна! Сила
Слова бѣхъ склонна да землять участниковъ
раздраженію, ноъ вслѣдъ падающаго
шѣхъ да падающаго въ полѣ-жизни на Русь
сихъ; ноъ, отъ другъ египета, дѣлъ-
шаго царство да съ сыномъ безъ такими вѣнцами
како 90,000,000ъ и 1,000,000,000ъ
рубли, которыя сокъ толъца цѣны за единицу
имѣнія. Турсекъ Арменскъ и макро-
вѣнцы при устѣле на Дуванъ. Ноъ Австралия
и Англія отезаха да създѣйствуютъ, въ

Русия с постара да придобие повече политичката неутралност. Его защо Императорът облиг че илья наименование да заманява Царград или да е има съединен азимъ в Европа; и его защо Руско-южното Правителство е обеща да упомянава Британската и Австро-германските интереси, и, още, да е допълни от Европа до раждането на пъкъс по-общарените и успоредни изпърсии. Самозависитът на политика Русия се забравяла сега това, и, както е заложено, обръща нози.

— «Ойда, конто вонесох бръмбена-та на пойнд-т и съвходе пратъл къръ-
ка си, гъмла право да напирава та-
нчеви мир: къзмето нае е износе-
на Европа грабилос да посредуства и да
дипломати стойности-та на пролъж-
ителка! Шансовете-та героя ю-
начин-ти корабини конто разрушени-
головка пронзили паралупи, другари-т
Слободени и Гуркои, честити-ти вои-
тели от съз ратуали против Мух-
тара, Османа, и Солеймана грабил-
о временно да прилястява предъ одно-
ждуование на съзмителни правац,
да слушнат като са разнесени гъл-
ото достойност и слава отъ дру-
жеските съдии. Ти си биха за да осво-
бодят бразил-ти си и егата чакат да
дадат си каме до колко възможен-
о обособенение. Тяне е цял-ти на
Бонифери-ти, или Конгресъ-ти вой-
сковоюшоше как са събере. Австрали и А-
нглия, като бы нагадахъ съ пристрастия-
щъ на скръбъ-ти съени, съе ще
изпълнявате колко грабът да си подада
и не скептици на един и на слабост-ти
и други. Когато един народ отъ 80,000,000, растрещен отъ дяд
и братъ предъ една такава безправни-
чество, претърпа съ венчан-ти си си-
чи противъ нощадене то военно-
то право, нареди си един възь пра-
вникъ Москово словободе, нещиръ,
Панславско възление.»

За добръ чест официалният-тъ е вътъ
ми по добръ памът отъ съчинител-тъ
а горивриденъ-тъ редове. *Журналъ де*
Петербургъ като обнадъвка писмо-то
къто напримъхъ гористо изазличе-
ніе памира за нуждно да приложи елъ-
ющиа-тъ забѣлжкани:

"Колкото почитни и отечестволюбиви
и да съз тъкъвъзръбий, тъкъ съз
сторчавници. Треба да напомним на
дописникът си и на всички онзи кон-
съдовът нещовът възгледове че
тукъто Правителство съз е обнадено на
проект да съз допитът отъ поймъ във
всички тъкъвъзръбий, тъкъ съз
помощници иматъ Европей-
ски характеръ, и че само това обнадено
е ограничи възгледът."

Явяа се, следователно, че Руссия не може да откаже да земе участие въ ингресът безъ да си покаже нестъпка. Но Конгресолюбичъ щитва постъпътъ; тъ поддържатъ че твърдъ голъбъ добро може да си откаже отъ съ

ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЬ ВѢСТНИКЪ.

Зорница съ издавна всяка Четвѣртника. Цяла-та за една година е едно било неджшнѣ и волошни, а за пътна мащена тири чѣмпирни отъ бло мѣстностъ. Създава-
сѧ съ издавна наработа всяко да съ предадател и да съ испрашава за възникъ, за другъ или за пощени тѣлъри (хули), Пълски, Руски и Трансигъри,
на Редакторъ у Американ Халъ въ Цариградъ. Известна съ властелата по 2-га р. на реѣти.

Година 3.

ЦАРИГРАДЪ, ЧЕТВЪРТЬКА, 23 МАРТ 1878.

Брой 12.

*КАКВОТО ПОСЧЕ ЧЕЛОВѢКЪ
ТОВА НЕ И ДА ПОЖНІЕ.* (1)

1.

Когато четеши горни-тѣ думы, най-напри-
ядъкъ не доходиши на умъ-тѣ земедѣль-
цъ съ житъ-тѣ орѣхъ и съ
сърътъ-тѣ; но ийма ли други сътати
и хълтииътъ него? Когато пълзимъ
у чулницата съ, какво напирамъ изъ
тѣлъ? Сътати; всѣкъ учитель пове-
щава послъ съмона съ умовъ-тѣ на
ученици-тѣ съ. Когато пълзимъ изъ до-
мопе-тѣ съ, какво напирамъ изъ тѣлъ?
Сътати; всѣкъ майка и всѣкъ баница
повещава пуща въ сърдца на чи-
да-та съ ийскъ видъ съмона, които ще
принесе пладъ, много врѣме слѣдъ-
то го съмъ начьти отъ грудите-тѣ съ.
Когато пълзимъ въ печатничес-тѣ, как-
ко напирамъ тамъ? Сътати; редакторъ
на всѣкъ вѣстникъ съ сътати, коятъ
се съмъ по всички-тѣ даросахъ кое-
тоще да пладове отъ ийскъти видъ.

Но само съмъ ли, които учащъ
ищамъ и успо- и тѣлъ възникъ въз-
връхъ умовъ на други-тѣ, треба да
са броятъ сътати? Не! всѣкъ мажъ,
всѣкъ женъ и всѣкъ дѣтъ съ сътати,
защото всѣкъ съ поведеніе-тѣ съ
имъ възникъ възъ умовъ-тѣ и сърдца-
та на други-тѣ и на познаници-тѣ
съ. Богъ каза въ Слово-тѣ си, че никакъ
человѣкъ не живе на себе събъ. И никакъ
человѣкъ не сътворилъ отъ
подоби-тѣ съ всѣкъ възникъ чрѣзъ
тѣлъ ирики съ мозъна отъ подоби-
ти-тѣ съ, и, чрѣзъ прѣмѣръ-тѣ съ, да ли
тъ е добъ или лошъ, чрѣзъ душа-тѣ
съ, да ли тъ е истина и блага или
лукави и вредели, той неизрѣтъ
съ съмона когото съ врѣме че дадже-
зълътъ добъ или лошъ.

Треба да забѣлѣшище още че всѣкъ
человѣкъ, колкото и неко и да е поло-
жено-тѣ си и колкото малко и да е съ
признаки-тѣ му, пакъ имъ една своя
малка градинъ — негово-тѣ съ съдѣ-
ре който тъ всѣкъ дѣлъ съ ийскъти
съмона.

Истинъ, че, прочес, че всѣкъ че-
ловѣкъ и всѣкъ дружество отъ членовъ —
гражданеко, образовано и царко-
во — сътати. Всѣкъ отъ тѣлъ хълти
въ сътъ-тѣ съмъ, когото изнинки
и даде плодъ, или че растѣлъ или о-
блаторъ. Всѣкъ човѣкъ неизрѣтъ
непременно събодана на сътъ-тѣ
които когото съѣтъ приимъ и присъвъ.

Тѣлъ съмъ можешъ да кажешъ че
всички-тѣ членовъ съ хълти. Всѣкъ
человѣкъ е почналъ вече да живе,
и той ще продължава тѣлъ работъ, прѣ-
вѣнчъ-тѣ. Нашъ хълти живеши, изъ
голѣмъ-тѣ ивижъ, сътъ-тѣ; иейнъ-
тѣлъ — добъ или лошъ, сладъ
или горчинъ, счастливи или погубител-
ни — съ напирава на всѣкъ нашъ стра-

ни; и отъ тѣлъ плодове ий повешиен-
но земами и адемъ, може бы отъ забра-
нено то даръ или може бы отъ даръ-
то на живо-тѣ.

Июно е че горни-тѣ думы на
автолѣтъ иматъ достъ обирично значе-
ни. Може бы че иймъ никъ дѣлъ други
думы конто да опишватъ толъко напълно
человѣкъ-тѣ тѣлъ, колкото думатъ
съмъ и земъ. Дума-та със означана
възко че човѣкъ събодана на
сътъ-тѣ, въечно които тѣлъ хълти
които емъ отъ общество-тѣ. Дума-та земъ
иматъ всичко честъ човѣкъ събодира
на сътъ-тѣ, отъ които негова-тѣ душа
съмъ съмъ отъ всички-тѣ даросахъ кое-
тоще да даде.

Понесъ това въ тѣлъ, ий грибъ да

напишиши съмъ на законы-тѣ на конто
тѣлъ всѣрина система за съмъ и изъ-
нинки съ подчинени. Понесъ всѣкъ човѣкъ
и сътати и хълти, и понесъ
да съмъ и да живе съмъ пай-
изнинки и ий-вансъ-тѣ глухъ на
живо-тѣ му, но всѣкъ азраломъ човѣкъ
человѣкъ че иска да нареди какъ е
воляти на Господар-тѣ на хълти-тѣ,
какъ са начата-та когото той е полож-
енъ отъ ирики на съмъ до ийскъ, и какъ съ
законы-тѣ на които тѣлъ юкъ управъ-
ла. Най знаешъ че има законъ по кон-
тѣлъ и земъ ставай въ веществен-
ный-тѣ сътъ, и Богъ самъ имъ уѣвръ-
ши съмъ тѣлъ има законъ споредъ конто
на тѣлъ да съмъ и земъ и житъ
и земъ утѣлъ. Много опасно е за
иамъ да съ надвѣши на рогове конто
не дръжатъ водъ. Помни че изнинки
които то покушава да гладени кълъ
съмъ итичници за утѣлъ, и пази
си да не го слушашъ. Когато Израилъ-
тѣлъ чрѣзъ грѣхъ-тѣ съмъ докарахъ
ирики съе Босил-тѣ съдѣла въ видъ на
водъ, тѣлъ не са смириха подъ дър-
жавъ-тѣлъ рѣкъ. Босилъ и не искахъ
отъ Бога — тѣлъ-тѣ царь — да ги
исправи отъ прѣпиръ-тѣ имъ, но
хълъ наложни да отидатъ за помощъ въ
Асепри и въ Египетъ. Съ тѣлъ по-
стъжали и наложни тѣ не само по
прѣхъ помошъ и утѣлъ, но приложихъ
на съе съе и ини и земъ азралоди.

Всѣкото и пѣскъ съ напиравъ слъ-
боуминъ или членовъ които съ го-
товъ да даватъ тѣлъ-тѣ съмъ които не
можатъ да съ съдѣлатъ бѣда опаса-
тъ. Тѣ може бы да не даватъ тѣлъ-
тѣ съмъ иконо-тѣ съмъ каквото
Иовъ-тѣ съмъ давашъ на насъ-тѣлъ
и съмъ (Иовъ 9: 9); но пакъ може
да ии съ-малко опасни отъ тѣлъ-
тѣ. Каквото ии води да мыслятъ че гри-
бъ съ малка работа, или да ропашатъ
противъ Бога; каквото ии води да съ
надвѣши на съмъ-тѣ съ малдростъ, или
да съ подигравами съ Босил-тѣ на-
занай, то е грибъ, и въ такъ ии
имъ истинно и трайно утѣлъ. Ний
не можешъ да съ осланявашъ безпоясно
нина друго съе на Всемогущо.

Тѣлъ, прочес, треба да практиши
на съмъ-тѣ?

1. Ако скърбъ-тѣ съмъ тѣлъ
да може человѣкъ скърбъ-тѣ или да
имъ напали или да ги влаги, грибъ
помощъ отъ благи и скърбъ-тѣ съмъ Хри-
стъ. Естествено и законъ е да по-
стъжавши тѣлъ, йозъ, ако и да баше ве-
ликъ человѣкъ и искрено вѣроятъ въ

тѣлъ да съ прѣзъштува отъ съмъ-тѣ,
и съмъ онова, което е было посъянъ, че
се съмъ.

2. Слѣдъ всѣкъ съмъ-тѣ имъ и
житъ. Оноша когото съ е посъянъ че съ-
мъ.

3. Житъ-та ще бъде споредъ каквото
е било качествено и количествено-то
и посъянъ-то съмъ. Каскако посъе че
житъ, това че и да пожне. Качество-
то на житъ-та ще съ определъ отъ
качество-то на съмъ-то което е посъянъ.
Тѣлъ съмъ и количеството на житъ-
тѣ на съмъ-то което е было посъянъ.
Който евъ оскуди, оскуди че и да
пожне; а който е избалъ, избалъ
чи-то че и да пожне.

Насъкъръвъ ли съ? Ако е тѣлъ вин-
най да не е осланяши на съмъ-
и земъ утѣлъ. Много опасно е за
иамъ да съ надвѣши на рогове конто
не дръжатъ водъ. Помни че изнинки
които то покушава да гладени кълъ
съмъ итичници за утѣлъ, и пази
си да не го слушашъ. Когато Израилъ-
тѣлъ чрѣзъ грѣхъ-тѣ съмъ докарахъ
ирики съе Босил-тѣ съдѣла въ видъ на
водъ, тѣлъ не са смириха подъ дър-
жавъ-тѣлъ рѣкъ. Босилъ и не искахъ
отъ Бога — тѣлъ-тѣ царь — да ги
исправи отъ прѣпиръ-тѣ имъ, но
хълъ наложни да отидатъ за помощъ въ
Асепри и въ Египетъ. Съ тѣлъ по-
стъжали и наложни тѣ не само по
прѣхъ помошъ и утѣлъ, но приложихъ
на съе съе и ини и земъ азралоди.

Всѣкото и пѣскъ съ напиравъ слъ-
боуминъ или членовъ които съ го-
товъ да даватъ тѣлъ-тѣ съмъ които не
можатъ да съ съдѣлатъ бѣда опаса-
тъ. Тѣ може бы да не даватъ тѣлъ-
тѣ съмъ иконо-тѣ съмъ каквото
Иовъ-тѣ съмъ давашъ на насъ-тѣлъ
и съмъ (Иовъ 9: 9); но пакъ може
да ии съ-малко опасни отъ тѣлъ-
тѣ. Каквото ии води да мыслятъ че гри-
бъ съ малка работа, или да ропашатъ
противъ Бога; каквото ии води да съ
надвѣши на съмъ-тѣ съ малдростъ, или
да съ подигравами съ Босил-тѣ на-
занай, то е грибъ, и въ такъ ии
имъ истинно и трайно утѣлъ. Ний
не можешъ да съ осланявашъ безпоясно
нина друго съе на Всемогущо.

Всѣкото и пѣскъ съ напиравъ слъ-
боуминъ или членовъ които съ го-
товъ да даватъ тѣлъ-тѣ съмъ които не
можатъ да съ съдѣлатъ бѣда опаса-
тъ. Тѣ може бы да не даватъ тѣлъ-
тѣ съмъ иконо-тѣ съмъ каквото
Иовъ-тѣ съмъ давашъ на насъ-тѣлъ
и съмъ (Иовъ 9: 9); но пакъ може
да ии съ-малко опасни отъ тѣлъ-
тѣ. Каквото ии води да мыслятъ че гри-
бъ съ малка работа, или да ропашатъ
противъ Бога; каквото ии води да съ
надвѣши на съмъ-тѣ съ малдростъ, или
да съ подигравами съ Босил-тѣ на-
занай, то е грибъ, и въ такъ ии
имъ истинно и трайно утѣлъ. Ний
не можешъ да съ осланявашъ безпоясно
нина друго съе на Всемогущо.

Тѣлъ, прочес, треба да практиши
на съмъ-тѣ?

1. Ако скърбъ-тѣ съмъ тѣлъ

Бога, изнамъ съмъ прѣтѣлъ-ти съ:
“Помилуйте мя, помилуйте мя, вѣл прѣ-
тѣлъ ми; защото размѣкъ. Божи съ до-
брѣ до менъ.” Но напрѣдъ той бѣ ка-
зълъ че насъскрѣбъ-тѣ треба да съ съ-
зжалъвъ отъ прѣтѣлъ съ. Извѣтъ, усъ-
ъздълътъ апостолъ, на кашъ колко
го утигвали и насыдували съзжест-
вие-то и посѣнѣнѣ-то на прѣтѣлъ-му.
Даже и Господъ Иисусъ не искаше съз-
жест-то на ученици-ти съ когато бѣше
и градъ-ти. Любовъ и въ Христѣ.

2. Но ийни имъ буджъ и за боже-
ствено съзжест-вие — за съзжест-вие-то на
самого Бога. Това съзжест-вие Божи ии
са общдѣла и въ Всѣхъ и въ Новъ
Запъти, и съ линъ на много начини а
особено скърбъ Иисусъ Христъ. Пророкъ
Иезекилъ каза: “Въ вѣчъ-ти съмъ скърбъ-тѣ
и съзжест-вие-то на прѣ-
тѣлъ-ти му ги избави; съ любовъ-
та си и съ милосърдіе-то на ти ги искупи-
ши, и днѧкъ ги, и ии ги въ вѣч-
нѣ-ти дръгъ-ди.” Ие. 63: 9. Новъ-ти
Запъти тѣлъ съмъ уѣвръ на Божи-
е-то съзжест-вие на насъскрѣбъ-тѣ:
“Запъти-тѣмъ пръвъ-тѣ съ насъскрѣбъ-тѣ:
то да не може по пострада съ насъ въ
нашъ-ти немощи; но който съз-
жест-вие-ти имъ, искълъкъ буде подобъ намъ вѣ-
жест-ъ.” Езр. 4: 15.

3. Всѣкото е мадро да възлагами
гризъ-ти и скърбъ-ти съ на Всесълъ-
шаго Бога. Той е по-силъвъ отъ членовъ,
и може да избави отъ всѣкъ о-
пасностъ и отъ всѣкъ скърбъ. Испало-
вѣцъ-ти каза: “Възложи на Господа
Божи-то съзжест-вие на насъскрѣбъ-тѣ:
Запъти-тѣмъ пръвъ-тѣ съ насъскрѣбъ-тѣ:
то да не може по пострада съ насъ въ
нашъ-ти немощи; но който съз-
жест-вие-ти имъ, искълъкъ буде подобъ намъ вѣ-
жест-ъ.” Иес. 55: 22.

4. Христианъ трбъ да помнитъ
които повече съе по пострадавъ чрѣзъ
страданія и скърби тѣлъ, повече ще
са утѣлъвъ и успокоявъ даже и въ
този съмъ. Аи. Иавелъ каза: “За-
тѣлъ които съ пръвъ-тѣ на тѣлъ
страданія и Христъ, та чрѣзъ Хри-
ста еа пръмъзката и утѣлъв-ти-на-
ше.” 2 Кор. 1: 5. Този апостолъ толъ-
ко облича Спасителя ти, че едно
отъ на-гори-ти-тѣ му художия бѣше:
“Да поискашъ и, и сила-ти къ поди-
ти-тѣ съмъ и тѣлъ-ти.” Филипъ, 3: 10.

5. Чрѣзъ скърбъ-ти Богъ не само че
пранъ по-опитъ и не имъ прѣпоеобла-
да бѣдъ, по-половината отъ други-
тѣ. Той имъ утигашъ въ всѣкъ на-
занай скърбъ, за да можешъ и да ути-
гашъ тѣлъ конто съ памъти въ всѣкъ
скърбъ, съ утѣлъв-ти-тѣ които съ
които ии съмъ тѣлъ отъ Бога.” 2 Кор.
1: 4.

6. Тѣлъ страданія и скърбъ съмъ наз-
наченъ да притогъти пълъ-ти за вели-
чълъ радостъ на по-следнъо време. Чада та
Божи знаешъ това хълъо градъ-ти
на-гори-ти-тѣ родъ-ти. Извѣтъ-ти каза:
“Ти който си ми показа-

затъ много и тежки притисненія, пакъ
ще мя съжилиши. Ще нарасташъ вели-
чие-то ми; ей, ще ся върнишъ и ще мя
утѣшиши." Цел. 71: 20.

узвинши. Иса. 11, 20.

7. На небо-то ильма святій, ако той да е быть и мъжчинкъ, които иска сега дано до сѧ былъ страданія-та му и скрѣбні-тъ му на землі-тѣ по-малко отъ колкото сѧ были. Истина е чо мученици-ти носить славна ильми. Виждъ Отед. 7: 9—17; 14: 1—5.

благородства или да може да расте и да се разшири животното или растението, но друга не е толкова благородства. Според теорията на Г. Дарвин, растението и животните във направлението на конк. са стапали към благородството и чистотата, биват по-напредоходни за пръв път; но също, в употребяването на конк. са стапали към благородството и чистотата, биват по-напредоходни за погубените. При това, член благородството и чистотата са наследствените и привилегии на постепенно създадените по-кодоли, и от това дължества продължаването на много поколения провежда направлението разните на растенията и животните.

Да обясниме това с думы тън на Г. Дарвин: Да кажеме че във един стражал, има много зайци, и много кучета и вълци, че постепенно тън са принудени да ловят парните тън да са едри прихванати; едновременно създава се овчарска кучета и вълци, които питач на българите, че ловят най-много зайци и че можат да паднат добре да са хранят, а други-то кучета и вълци не са могли да паднат толкова и малко по малко не нападат.

Колкото за първоначално-то пронесходение на животътъ Г. Дарвин не каза нищо. Той и не изгови тъй последователи да прилагатъ във теорията си че настало съзисчесвулна живуща зарадиност, но тъй не знайки отъ дѣ и какъ съзисчесвулна живуща зарадиност родили тѣзи зарадиности.

Водителъ на втора-та партий е Г. Басгельт. Той отива още по-далеч и казва, че живущи-тѣ зародили съи за развили неогранчени вещества, т. е. отвъд неизпълнени вещества. Принципираните във гъла теории са наречат математичества. Тя не едългълъвът съ шайлоччи-тѣ живостоцопии, като Дарвин, Хъклис и други, които казват че не знаятъ друго за произходъдение, отъкъто живи-тѣ са съзидани.

Водитель на третій-так партії, є

Проф. Грей. Той приема че теорията за гравитация е едно изяснение на начинът на които някоя неизвестна сила е произвела всички-тъ явления на ездащите. Популярността на този метод

Предложение-тв на това мнение
заязва че тв не напирамът в него ини-
цио противъ на съществуваніе-то на
Бърхово Същество или на учесл-та на
бълг-ти.

Водител на четвърт-тж партійк-тв
— проф. Доселит, който отхърнал величим-
и теории за развой като противни и
в Бълг-ти, и на истинск-та наук-
(Проф. Поповъ, член-корреспондент
на Академията на наук-та в София)

(Проф. Нюбери казава че наименение то не было да говори за или противъ той-да с етот гордизианътъ теория, но само такъто да представи на слушателите си какво може да е научи отъ геология за този предицитетъ.)

(Като вървамъ че читатели-тѣ ни означават да си научатъ ище повече за то, какъ да създадутъ жаждъ кътъ съ семейство и прибъдъ прѣтъ Африкански материнъ, кий такъ наземъ ище до начинъ, по които той съз е обхожданъ съ генетикъ африканци. Въ предпъдлагано-то си Станлей съ бѣлъ принуденъ да приеме голъмъ членъ човѣчий отъ прѣтъ, кий имъ Африкански племена

СТАПЛЕЙ.

сера, и да го брната от напада-
ни на неироптическът злемън. Той
бъде принуден да си оздрави кол-
то е било възможно притецтвие на
пътят до новите и по-налож-
чарскоизвестни към него племена.
Във всяка-тъ си епохата си Ае-
рианци-тъ Степан показва болко-
разположение и търпливост.

Ако попитати Г. Стаплен как се е
хвърлял с тумбещи-тъ, че ни отго-
ри: „Аз съм обходил съм Аери-
анци-тъ като съм братъ, като му
имам нападът да разуме че азъм
по-стария братъ. Аерианци-тъ съм
ст добри човекъ, и може да види
чи аз че го обичамъ, тък съм
другъ Др. Линштегът го обучава;
трябва да му дадешъ по-напредъ
да упътне че той е дължън да биде по-
успешенъ, и тогава съм я покоряна от
его сърдце. Человеческата природа е
такъдъ единака; и Аерианци-тъ скъпу-
щава и обича, и рази и неизвънъ,
скъбъ съм та скъп като белът че-
ловекъ. За да ми дава един пръвъ
си къмъ юноша съм че съм от мо-
запалени. Той бъде пръвъ со зво-

алогоритма. Несколько им про-
вождались ужас и трепет в Запи-
сках, и той счастью че бъ убъль
и душъ отъ събѣгъ дружинъ бы-
ли слышаны другъ по-макамъ распра-
шены, кълько въ службѣ-ти мъ тозъ
попытавъ съярлыкъ съзъ плащъ за-
дѣлъ отъ мене. Ахъ ведьши да извѣ-
жь за напиромъ-го му и my гово-
рю сердно. Казахъ же че съя нау-
чиа прѣжнѣ вѣдѣ, и че мокшѣ
то мъ вѣжданіе вѣдѣ, а охъ опалиши,
какъ гайды. Ты же охъ опалиши,
и че охъ опостиши. Ахъ гайды
еи вѣжданіе че за ёзбаками при-
ѣтъ съ плащъ, но не ѿчень ли, на-
сть мъ виденъ и той вѣдѣ прѣ-
пѣтъ. Тожъ пѣтъ ахъ ноказахъ, стро-
го показахъ.

Какво му направихте? пытать съ лю- Фран

ытство онъза конто желайтъ да у-
быть какво Г. Стайлз разбира съ
его наказание.
Направихъ го," отговаря пажене-
шникъ-ть, "та посы на-гълубъ едно кон-

Европеенски ръните да проникнат във
връзките на Африка, са пред-
ставлял у себе си нощо неизвестно за
Ивановски тъзумите. Человекът-тъ,
или черни, мъртъ побуждени-тъ
други тъ чрезъ своятъ побуждения-тъ,
това Африкански-тъ не могътъ да
ератъ защо человеци като Дър-

и Г. Стапанова оставьте
всего-то и сказать себе со счастьем
и трудности и опасности за то, что при-
шли вы мало славы, или да напра-
вильно на Европейцы гд. Г. Стапанов
имел главное приватное
лическое, глянчарство на одно Афри-
канское плечо, чтобы измельчить
на плащадке Африканской земли. «Ка-
ко же мы и будем и драки» говорит Г. Стапанов.
«Че я глупо от мысли что же
жажды да за аваладзин отечество-
ское икою именем твоим да ми блазни?»
Коиско именем твоим да ми блазни?
Само именем твоим да ми блазни?
Планше хлуды хубашви — чер-
вячи, блысеки — въ мое отечество,
акто негомы ч'ерни робочи. Кажи-
ли піцх'я! У насъ наий визмы
вы бесы отъ землікъ да не побего-
моро до звѣздъ-гъ, а какъ юно-
ши да привати мене негомы та слав-
ици? Земли же нексти? Мое то оте-
чество болоша простирано колоз-
зисти не можено да си изброязи;
стъльце-то искождане изъ едо горо-
море, въ спавени съ костю Афри-
ки спери бахъ мысли баричка
масыхъ, ч'и Мегас отпринесъ вѣрши-
ны отъ величо что мы камахъ. Подоб-
оди единъ поэти въ дипломатии та-
къ есть, той мысленно чо величо что
приыхъ бѣши да го измѣнишъ,
а, какъ всевѣчи-тъ му ствотече-
нико, не прави нищо безъ дѣлъ
корю. Ако искши да си кунущи
коинъ требуи толонъ трибони
того ехъ пузиди за да си вѣднаго
помъ Европейско держава.»

—
4-ый Юлій въ Берлинѣ ще ся от-

єдно Венесарадо Ізложenie на
і високо що ся относ до твък,
грае до 19 лютагу. Въ Излож-
ке що ся предстаєт суровыѣ тѣ-
става отъ конто ся правят харти,
харти тѣ и ордил-та ся конто ся пра-
вельскими видове харти, харти
са употреблять въ книгопечатан-
нечатанни книги и други иѣща
са правят отъ харти и конто ся
до истори-тьхъ на харти-тьхъ.
Само награды ще ся раздаджатъ на о-
кошо прафестанни, чи изложени-
е

Англійська параходътъ по единъ жецъ прѣминувалъ по 75 мили съ; другъ единъ съ шестнадесетъ

но 78 мили. Тази е най-голяма сърът от която параходът по избраната пътешествия пътища до сега е могъл да превезе.

— Прѣсъмѣтът съзъ въ Съединените Държави на Америка съзъ възможност за купуване и продаване на ледъ съ отъ 30,000,000 долларъ (6. медж.) и корабът напечатанъ съ ледъ съ щастъ отъ Сибиръ въ Южна Азия и въ Азия. Европейскътъ на доставя ледъ отъ Норвегия.

ва голъма с естанъла търговията
дъщеря отъ нѣколько време е по-
тъ да ся обнародва единъ вѣстникъ
заглавие *"Вѣстникъ за леденъ-ти
хъ."*

ПРЕДВАРИТЕЛЬНЫ УСЛОВИЯ ЗА МИРЪ.

Сего обнагрдвали само пръвъловник на Договорът на Св. Степан, а останалът-ла чистъ что обнагрдвали в идущът брой на искътъ. Понеже го пръвдохът отъ онискии вѣстници ний не можаха да са удостоверени за много собствени имена конто са споменуватъ, надгаждвали са че чателът ще мъжъ, по именіе Георги, Г. Г. чи въ гората, шешина, сица-ти, укрепри, къде и да са бялъкъ то пътъ, и

— освъ
земя
расп

один-бр. граници на кюнг дасе довершили ще са испари съобразно съзгат-ко то придвижува улодийта да говори по слушащият я начин, пленникът. Доброзицът граници-та предаде линкът от прифълена за прадедът Конфирмација до Ко-
ризът Билец; от тамъ новата Граница ще отиде до Ганко (Меточи Га-
нко), която принадлежи на Чернагория, отъ

що ся отпари къмъ жътвото
и ся сливаш Пава и Тара, като сл-
иш къмъ съвер по Дринка до ел-
че-то въ Сърбия. Источни грави-
ци на Черногор ще сладна тъла по-
дълж-тъ рѣка до Призенполе и ще
родължи прѣз Гостагра до Сухи-
ни, като остана Бихор и до се-
ня на Черногор. Като следии Пу-
шакъ и Гиргасъ, къмъ то съ-

Плакац и Гусеница, гравицца-ла
ци ся слайды-планински-и бърда
по-бърда Палкен, и ще вирои по Съ-
щия гравиц за Азабий, пръз-
говете-то на планини-та Конри-
ка, Базарка, Борър до най-
важният вархък на Прокляти. От тази
и гравицата че мен пръза пар-
кинският право до среща Тачени-Хот и Ти-
чарка. Тази че пръзане пръз-
димо езеро до Боянка, и Виде-
те да долин-тък на тази ръка до
Никишево, Ганко, Сопот,
Задебелето, и Антиагра ще остан-
ат Черногара. Една Европейска
са, които ще имат представи-
тели Виконта Норъл и от Чер-

— Правительство, — ищет на него ответственность, — да опиралась границы на Кавказского-то, казаков, на само-го мэра, в областях, промышленности конто можеся за мусынды и спаревадыши, да интересы-тэ и ташинчи-тэ на Боржоми, Плазалови-на на Боржоми вымысын было причиня за распределение Высокий-тэ Порт и Чхер-и, сапса Европейской Комисии работи особенны наредбз за този тэйт.

и въ засовата порта призыва-
занініе независимості на Чер-
кеско-Кімкество. Едно споразу
между Імператорско-ю Прав-
итвою на Руссії, Оттоманско-ю Пра-
вітвою и Черногорско-ю Кімкество
пред'яли отповідь та за-
хвалили на оточеннії та межах Ви-
шніх Портів и Княжество-ю, особен-

посыпали до поставления то на Чер-
воницкыи настоиница в Цариградъ
и градъ мѣста на Отоманскахъ тѣхъ. Им-
ѣло нужда-та за такими настои-
ници призва, относительно до прѣ-
т-то на избѣжанія прѣстѣнія
Иерусалима или отъ друг-ихъ земель,
сигною до подчиненности-тѣхъ на
короли, пакшествующи или при-
бы въ Отоманскахъ тѣхъ; Империа-
лы, имѣющиъ законъ и власти, спо-
чали-та на международно-прави-

и установлены тѣ общимъ за Черно-
губы. Единъ договоръ ще са скло-
ни между Высоцк-тъ, Порѣл и Черна-
губа, за да уреди вѣросъ-тъ за спо-
сниція помежду жител-тъ по грани-
цѣ на дѣл-тъ страны и за военна-
границы по склону границы. Тун-
драва, тѣрь когото споразумение не мо-
жетъ ети, ще са отвѣтъ за скло-
ни за Русск-и и Альстро-Угарск-и, кон-
ечно гдѣ рѣйтъ. Отсѧ настата-
вѧть какво да е прѣятъ или борба,
ко сѧ отвѣтъ до новыя искази за
Сибирь, Турци и Чигарага що оставатъ
асир-тъ имъ да са уравнитъ от Ру-
сии.

и Альто-Угарией задружно. Черногорцы вспомнили про бывший адъютанта до исправления земель, так как не в горючей необходимости границы Крима в десерт не подписаны, а на предварительных условиях на мира, Члены С. Сарбса едва призвана изъятие границы, показана предвзятость, так хотят, что съезда на полях в Балканском. Сарбса же давними центрами пахтуки или прибытия в Отоманскую империю, подлежащих на общую начальную на международное право. Сарбса же военное не ваджаджат да исправление земель, так как не в горючей необходимости границы Крима в десерт не подписаны, а на предварительных условиях на мира, Члены С. Сарбса едва призвана изъятие границы, показана предвзятость, так хотят, что съезда на полях в Балканском.

Член 5. Высокий Порта пропозиція в незалежності-та на Румунії, що та має право як об'єднання країни до цього дозволу підляжуть державам. Слайд като склони один-надвірно-створені договори между Турцией и Румунією, Румунією-поданні відповідно до членства в ОСА та використовувати величезну привілью контингенту поданні відповідно до поданні відповідно до другим

ирии села-та Мехманс и Арговище до Европейски Силы.

порът във линията минува пръв
турски плащан, в долните-тя на Ибрахим,
тогава че си спусне по потокът
на сътич във тази рѣка близо при
г. Габрово. Тогава линията ѝ
попада по рѣката Ибра, Стражица,
и, потоъкът Батинци, до извър-
туш (над Гранитови плащани), отъзвъ-
ратъ градът водът на Крумъ и
терпиниц, ище едрите посълзя-
щи рѣки, по настъпът я Мюнцица, която та ѹе-
датъ, като пръмъжна пръвъ Мю-
нцица плащан и си спусне настъ-
пилът по Морава, блъсъ до съвър-
шението. Като почеси от тази точ-
ка, във външната краина на България
има подношени краища, съ един
Християнски управление и съ народъ
войскъ (милиция). Границата ѝ
гражданско-Княжество да е положена
отътвъд отъдълъ особенъ. Гесо-Турско-
Комисия ѿриди Гумели за да направи
имътъ на Императорски-тя Руменъ
имъ. Тъй Комисия ѩе забължи и
хартия-тъ промъженията конто имъ да
са направляни на мъсто-тъ, начело-тъ
отъзвъратъ споредъ по-голяма, та
имъ жителътъ, съобразенъ съ основа-
ни на миръ тъ същъ и съ мнозина
жителъ-тъ нужди и интереси за пръвъ
поселенъ и пътуванъ външнъ-тъ на
селението. ПРОСТРАНСТВОТО на България-
тъ има по-голямъ и по-широкъ

граница-ци ще създе народъ по Мор-
два до потокъ Блосон, близо
по-ст. Стайонска. Като е имал
надълъг по-тока до Либерграда,
и по-нататък до Конинскъ, линия-ци по
Сухъ Иланци, ще върви по съл-
върдо Верпол до Нисаса, и ще съ-
стое по съмнителни-ти ръка до село
Кропендж. От там линия-ци ще
иде по най-скъпъ пътъ да съзиде

София също е била на свидетелство на Елена от Киркул Боров, във врема да умоляват от нея, дядо ѝ не стигне до края. Ако Елена че е спазрила и Ерина. Една Турско-Сърбска Консулка, помагала от едини на ръката на Руфус Комисар, че нареди то на членът от кръга точно гравиците тъй, ли и че ръки окончателно изпълниха съотношението до островите ѝ възможности. Единът български представител на приема за участието в работите

на Комицк-тэгоктоя та замышил гранитн-тэгоктоя Сырбын и гарийн.

Лем. 4. Монголзанн-тэг, когто дарье зөвхөн врабсанын-тэг на Сырбын гранити и конто не халдасан да прыватж викингээсээ, мөгжжэл да разгат владимир-тэг, нато гиг даараа подна имелт и хотын уралдааны другиа имелтэй тэг. Конечно-го ръбэжтэр в 12 године и величию бороды, конто сяготосчо до недавини и като прымне на юрг отт Иннис, Вардар, и Енисе, то отде покрай устие-то на Вардар и покрай Галликон силья-слада Пара и Сарк-обий; тамзгы силья-слада Башкирской склонно-го сэро до устие-то на ръбэж Струмы и Карасу и по бразмое-то до Бур-ку-Гел. Тогва линия-та ше отде гир-янзандо силья Чатлене на бардо-го Годлане до Кронштадт горих, пръбланынн-тэг Енисекула, Чаплыг, Каракала и Шивашада до ръбэж Аян, отт

дът линия-та ще премине на югът към Едриен пръв сълза-Сугулюн, Калъ-Рамах, Аргункън, Акадри и Ендикън до рѣка-тъ Тедескеден. Линия-та ще изире по рѣката Тедескеден и Чоруджесе до Дул-Бурзакан, и оттамъ на рѣката-тъ Сджаланджек до селото Сергени. Граница-та ще отиде по съчинен-ти пръв къмъ Ханъз Табасиц, след това ще ся склонава на Черно море. Тамъ ще остави приюре-то близо при Манътице, и като запиее поясът южни-те пръфлии на Тулуманскан Санджакъ, ще прибере при Дунава надъ Ресово.

Членъ 7. Князъ-тъ на България ще избрал свободно отъ населението и църквата подътврдил отъ Высокиятъ Порталъ, съ согласие на Съвета-тъ. Най-после отъ царственото и дългогодишната Землица-тъ Европейски Сълы не ще са забранени Князъ на България. Когато ще получи да остане прадред чинъ-тъ на Българския Князъ, избранието на новия Князъ не става по окаждането на

и възстановенъ на същата по същия уставъ и форми. Приди Князъ-т да ея назове, единъ съборъ отъ Българесъ първеници, който ще е свята въ Пловдивъ градъ въ Търново, че нареда, подъ надзорътъ до единъ Императорски Руски Комисариинъ и въ присъствието-го да единъ Отомански Комисариинъ, Уставъ-тъ за българското управление съгласно съ постгановения-ти установенъ въ 1850, създѣ Едриенски Договоръ.

и онъ видѣлъ, что Болгары-тѣ склонялись съ Турци, Греки, Власи, Куропатки, или други, чѣмъ съ земли подъ виномъ пра-та и интересы на тѣхъ населеніяхъ въ изборы-тѣ и въ привилегіо-то на организаціи-тѣ. Въведеніе-го на ново-тре-предѣлъ въ Болгары и надавливаніе-то да дѣлѣтъ-го мы ще изъѣзжать въ годину на единъ Императорскій Комнинъ. Порядъ едакъ го-года слѣдъ въездѣдѣ-го въ новѣ-тѣ правителіи системѣ, и ако стане спо-рущися въ туго прѣдѣлъ помеже-Руссиею, В. Порту, и Европейски-тѣ абнитеты, тѣ можтъ, ако ѿ напири-пудено, да иматъ свою представите-

Членъ 8. Оттоманска-та войска не щатане за напрѣдъ въ Българія, и всичн-тъ стары крѣпости ще са сринати и извадени на място-то началство. Въсъюза и Порта ще имат право да у-търбятъ, както ще, военни-тъ вещества при тѣхъ принадлежатъ на От-
оманската империя.

неко-то Правительство, кото може да намърти в Дунавски-тѣ крѣости, то вечно съ неправдите съгласно съвѣти-за прѣмъръ на 19-и Яну-ѣ, както и онъ въ крѣости-тѣ Шуменъ и Варна. Додико съ а-о-изува възглавно една туземна войска (досточникъ) датоска за паза поръдъ-обезпеченіе-тѣ, и ташник-тѣ, и лодко-то на които ще са опирдади по-тѣтъ чръз едно спорудимъе помеже-Отоманско-то Правителство въ Импе-рската-тѣ Рускай Кабинетъ, Руски също, че занимаватъ Българско-то крѣстество и възучаватъ на нужда ще да-тѣ помощъ на Консмарий-тѣ. Това изнанаващъ съ е оправданъ на единъ юѣтъ отъ близо два години. Сила-тѣ Руск-тѣ за занимащиъ войскъ, съз-наша отъ шестъ отдѣленіи пѣхотъ и отѣдлъни конница, кото ще остав-ятъ въ Българии тѣла като Импе-рската-тѣ войска непреди Турци, съ надълъжна 50,000 души. Войска-тѣ съ подълъжна съ всѣдънина, на дани-

Членъ 25. Централизація то на Европейскіи

—Членъ 20, непрѣдвидуемо на този
роенесясъ Турциѧ съ исклоченіе въ
Българія, отъ Руск-тъ войска, съ
ко съзвънъ въ тъбъ слѣда склонъ-
ваніе до оконачателът миръ по
мѣду Негово Величество Рускъ Им-
ператоръ и Негою Величеству Султанъ.
За да си не губъ прѣмо и да си
изблѣгъ разноски-тъ отъ предлож-
ение подозрѣаніе на Русен-тъ военесъ
въ Тракія и Румынія, съѧ отъ членъ
Императорск-тъ войска, може да сѣль-
зде до претпината-та на Черно и Мада-
морско море, за да си прѣнесе отъ
Русия на други корабы. Не
правдувай-то на Алипашъ Турциѧ
ко си свръзъ пѣхѣтъ ищестъ мѣсца-
шатъ съ брои отъ склонъ-тъ до о-
коначателът миръ, и Русен-тъ военесъ
ще могатъ да си въръзатъ на корабы
отъ Трабзонъ въ Кавказъ или въ
Кримъ. Приготвоянія-та за отходъ
на военесъ-тъ по почватъ веднага
създъ като си разѣзнатъ подтверждъ-
телъ обезщетъ на Договоръ-тъ.

Членъ 26. До когато Императорътъ Руски войски останатъ на южнъ място конто, събраво на настоящътъ Договоръ, то се възпроизвѣтъ на Всеславъ-Портъ, редътъ и управление-жъ-Портъ на работъ-тѣ къо останатъ въ същото състояниъ въ къото са бѣла отъ прѣ-имъ на заниманието. Всаславъ-Портъ не-то участнина въ тѣхъ прѣвъзъ-ченето-ризъ, и, додѣлъ не си отидѣлъ всички-тъ войски. Оттоманскъ-тъ силы не-ше-вѣжатъ за мѣсяцъ-то, когато по-ле-

изъявлять в моменте, когда не ешь по-
всюду отослать на Высокий-то Порт,
и последней не можешь до конца, что
управляемый твой-то гласть имеет дол-
гий Русский-то воинственный не да-
ние на югах — нарочно прибрежен-
ия Порт-то чиновников не для предвар-
ительной на передний крайность и облазь.

Член 28. Высокий-то Порт предполо-
жен не на саксах, и не на оставе да са
наважаки, ойсан! Отмены подаванием
которо може да са компрометири се-
бе са чири спонзири са ста Русским-
твом, военка пръв военка-ти. Ако имен-
ских посланици да са отстегли са че-
лудиц са са хлади Руски-то военка,
О-
товариц-ти властите не ще са висороти-
вати на отходиство то име.

Число 28. Ведома съдът подпредседател по приедралените тѣ условия на прѣпълненіе, военниятъ пѣщансъ на всѣхъ, че ѿтъ съ отпушканіе подъ надзоръ на комисаръ назначавъ отъ двѣъ страни, които ѿтъ съ отпушканіе за това въ Одесскъ и Севастополъ. Оттоманското Правителство не плати величайши разноса и поддържало на пѣщанския тѣ на 18 разни части въ разстоянието на шестъ години, създавъ съ определеніемъ конто ѿтъ съ наридането отъ комисаръ Газимата на на пѣщанския помесъ до Оттоманското Правителство и Правителства на Румъния, Събъръ, и Чирнагоръ ѿ стане по складъ начинъ, като съ извадки въ всѣй случаи числовто на пѣщанския конто отъ Оттоманското Правителство повързува отъ числото на определенъ конто нему съ повръщаніе.

Членъ 29. Настоящийъ договоръ ще подътыдъ отъ Тѣхнъ Императорскыя Велчества Императоръ-ти на Руссии и Императоръ-ти на Отоманцы-ти, и подътыдъни-ти копія ще са размѣяни въ 15 дена, или по-рано ако съ възможнно, въ С.-Петербургъ, дѣтъ дав-ти страны са съгласънъ тающе за мѣсто-то и за

връзме-то върху условията на настоящийят договор ще са повторени във всяка-тъ тъждественни обиди конто обичайно да са съгласяване върху договора за изпълнение. Трябва добре да са разумни и логични, ако са съгласявани членъ-договори-тъ са съгласи съмненията си относно съдържанието на настоящите от минут-тъ когато то е подписано.

Пълномощници-тѣ на дѣ-тѣ странни свидѣтелствуватъ за това чрѣзъ подпи-

Сторено на Св. Стефанъ, 19 Фев. 1878

АНГЛИЯ И КОНГРЕССЬТВО

С.-Петербургский дощеник на Йом-Таанъ написъ от 10-й Мартъ — Съд-дуйшій членъ изъ жур. *С.-Петербургъ* було привлечено вниманіе:

«Придворнаго генерала и мызы съ сыномъ подъѣздомъ Конгресъ въ съмѣнѣ Навъ-Сыръшвили свободы, за убийство въ дѣйствионъ съ запасомъ за великихъ Кабинетъ. Но съ съмѣнѣемъ че почетное прифектышише це съѣзжаетъ желание да оправдыватъ грачанъ мызы, койтъ въ Европейскъ нужда. Нови обладатели, съ запасомъ на побѣсокъ-гнѣвъ, обиче, съ запасомъ на побѣсокъ-гнѣвъ,

Английски-та политика пака защрнала пътът за миролюбиви надежди на Европа. В този юлско кото Русия създава върху Европа също, като създава – праведен и доброделен „мир“ – и испепеля общдържавният „мир“ на великия та Кабинет текът на пръвдържавни и условия на договорите, и като думата да са разсанки единодушният член, която доказава Европейският интерес; в това склонно към времето са и приложи за приложение усъдът на като постъпка от спасителя си Великата море и флота подкрепяващ с мори в Мраморно море и с подкрепяваща си нови бронзови ръбари. Капана може да съчътъл на това затворително западане във и на кампо право да основана? Англия е Русия ли има война или не е Турция? Война, за които Англия обаче себе си не сутулва, не си ли спирни? Сутулват си и помислят Английски-та флота на помощ, за да създадат западано-му положение? Английски-та в Турция неизцедили ли са от лично пръвдъде? Но, Война е съпредна, нир-та с извънредните, и Сутулата си е простирала против излизане-то на флотът. Против истигом-тях върхъ, съзив на нарушение на съществуващи-та договори, кораби са възмъжали в Мраморно море, против несъекта-та воля, и въпреки

международны-тъ законы, тѣ оставатъ
тамъ. Длѣжность-та да ся отбранитъ
ужъ животъ-тъ и имотъ-тъ на Англича-
ни-тъ въ Турци-и извѣтъ на който
най-напрѣдъ сами-тѣ Англичани ся за-

смѣхъ. Но това не е весичко. Британскій-тъ Кабинентъ подига единъ мужнотицъ съѣдъ другъ за участвованіе-то си на Конгресъ-тъ. Той искаше весичкий-тъ придавателенъ договоръ да си съобщи на онова събрание. Текстъ-тъ на ония

договорът съ обнародва и нѣма никакъ
действие за него. Той скопъщъ що всѣ
отъ точки-тѣ да са разглѣди, и съзвѣти
свобода за упражненіе и дѣятелност
на принонѣ за венчанія тѣ Салъ.
Вечно това, обаче, не е задоволено и
дѣлата-та по изгражданіе то си да упражнятъ всѣкоя
случай за умрородене. Най-послѣдни
съ научавамъ че, по простирането
на Английскъ Постланъ въ Царградъ,
Порт-та съ вспомогателно да си налож
тъ корабъ отъ Бюоне Дери Руски-тѣ

вокруги, и в тело нечестивого да се извергна прародя-стальная язва-мирза. Не се ли време да попишати Лондонски Казбийски како той дължителен иска? Желао ли е той да езикън предаде, и разширши дължънът югоизълът на Европа — покори и невината — желае възстановението и одаряването на мирът чрез един обир споразумяли се? Ако е тълько, не се наше откровено, за да знае сподвижни на него и вина по неса. Не говоримъ за Европейски интереси, защото тълько несъмненно са за изпиръ; но кон Британски интерес е съз-стремленът; Суески Каналът на? Безъ съмнение, иже. Дарданският пропотъ ли? Това въпросъ е оставенъ да се раз-решит от Конгресът, и самъ Англия за-бира за сподвижъто му. Тогава Пиратградъ са забранени са. Съз-стремленъ е съл-дствия на пристъпите до Британска съскладът, чи Мраморно море, и Англия пристъпватъ и го илюзия на от-хожданието до възбуждът. Казава се че съз-дълбоно пристъпъ, но има съз- одно обяснение на тъло странно поведението на Английско то Правителство. Компрометиранъ чрез германския тъл и въз-дути съз-дължителът от начало на Испания

Договоръ на 1856. Съз-стремленъ по-договоръ на Съз. Стефанъ съз-дължителъ едък съз-дължителъ Савацки. Империя, съз-стремленъ и възможностъ на Русия, съз- упърва съз-расширенъ съз-дължителъ съз-възможностъ от Договоръ, но не може съз-дължителъ от съз-дължителъ Сазъ, не може бъде тълько противъ съз-стремленъ да застрашаватъ Британска-тъ интерес Европейски-тъ миръ.

Лондонъ, 21 — Илизовецъ-тъ Нарядът-тъ съз-прочете дълът въз-шествие-тъ. То съз-дължителъ, то съз-дължителъ на рабочите Исторъ я въз-пуждълъ, да съз-мъжъ търси за поддължъ на съз-дължителъ и за пасънъ на интересът на тълъ и тълъ на Империя, Нено Велчевъ разумъ до пръвъ разери-тъ въз-пуждълъ на Илизовецъ-тъ съз-дължителъ съз-дължителъ и съз-дължителъ идущъ повдигнълъ 27-ти Мартъ — Въз-Канаръ-тъ на И-ститути-тъ, съз-дължителъ, съз-дължителъ С. Портът поддължъ да Маркелъ-лъзбъръ и възможностъ Министъръ Въз-Каналъ-тъ Дълъ, възможностъ Лордъ Дълъ.

Биена, 22 Мартъ — Полу-българътъ на Испания Корсепасъ обнародува дължителъ слушащъ-тъ телеграмъ отъ курсъ:

— Вътъдъто заеднаване на Русия и Сърбия, Калмаръ на Президентството на Генерал-губернатора Генри Ганс и Г. Стурдза задължиха един изложението за спорното съединение на славяните. Апелът съмбутира. Румъния постепенно във въстанието си извади отъделът на България отъ Русия. Той също съмбутира, че България, както и Сърбия, предвиди ходата на събитията и създала армия, която ще се бие за Европа.

интересы на земле, да приведи
ны изъяты или да всплали единъ общ-
речъ позжъ за да насъя просто люб-
боческое-то и въльни-е то? Тозъ въз-
просъ неизгово рѣшеніе-то сътъ
Кабинетъ и отъ исканодвъдъ то мицо.

Врътме до дипломатически забойници и доскоеменски обявления си мина. Всеки желава жрица. Само Англия няма склонност във външта похода към миротворчески. Ти щарти ли това Европа? Ако и да, Европа не винаги приема Англия, прътъвърхно то е съдъщие и не винаги на Английско-Пратвателство да излезе така във външта, на международното

— відповів я, — якщо ви погано відчуваєте себе, то ви
можете віднести флотилю та дарданеллістів до
нас, але не відносити нас до вас.

Бердянськ, 25 Марта. — Германія старає да помирії Русіїв, съ Австрії та Польщі. — С.-Петербургъ, 25 Марта. — Мір бувъ підписанъ добрею півночі.

Документы включают в себя письма, телеграммы, радиограммы и т.д.

Съ радост извѣстниамъ че всички-тѣ затворени Българи, че Царградски-тѣ затворени съ счигаха за политически виновници, са свободихъ тѣзи дни.

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКИЕ ДОПЕНИЯ.

Лондон, 19 Марта. — Бриганско-то топческое отделение в Халлфаксе (Ново-Саксон.) присло заповѣдь да дойде-

Берлин, 27 марта. — Вчера К. Бисмарк с разговором до ярхмѣт Г. Братано, Румънскій царь Минческо доѣде въ Берлинъ отъ Віенны.

Вена, 27 марта. — Послѣднійъ

Лондон, 21 Мартъ. — Окръжно-то писмо на Маркис Салмбери като Министър на Външните Дела, обявява че Англия не може да приеме разлеклане-то на съда на една част от Русе-
Турският гр. Договор, въвежда тока на скопското съдебство от Паризкият
и Лондонският съдилища.

Надава ся отъ Американско-то Евангелие.

Редакторъ Т. Л. Байнгтонъ.
Всѧ Американскѧ Худож.

ВЪ Американъ-Ханъ.